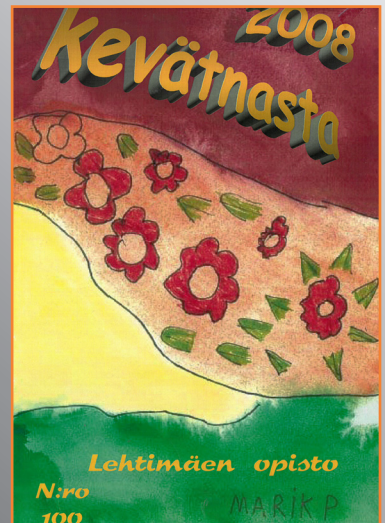
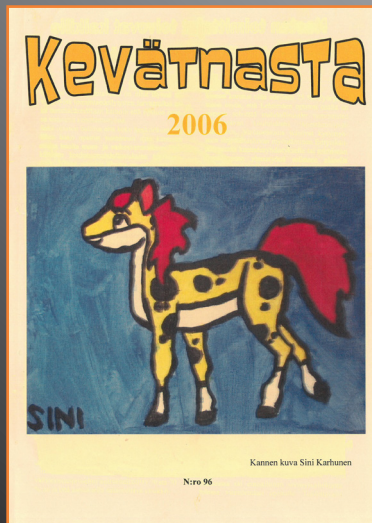
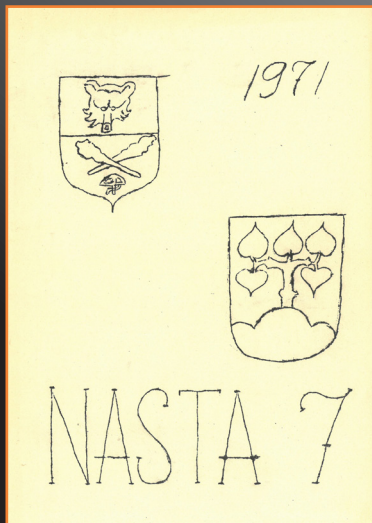
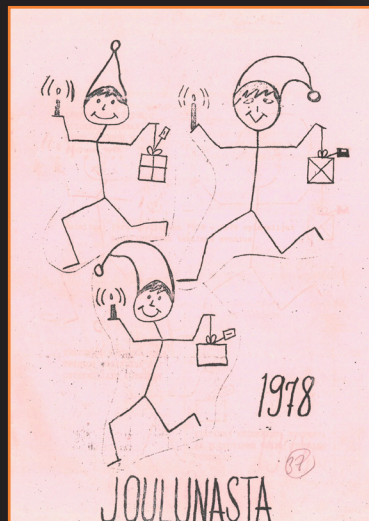
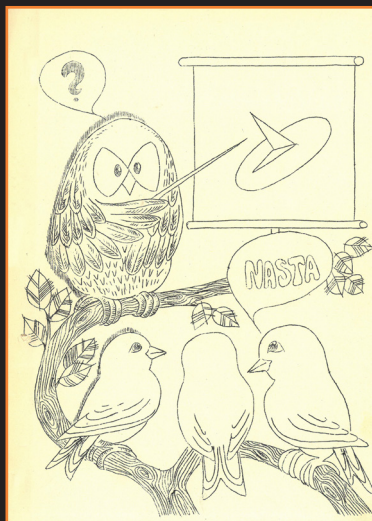
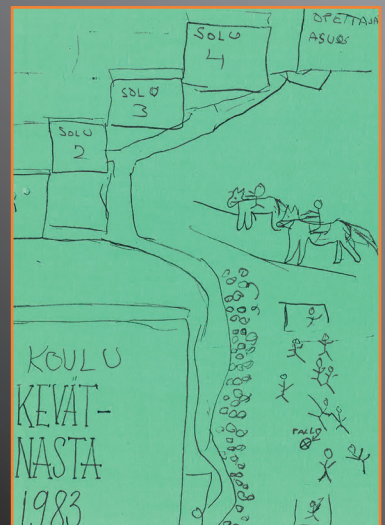
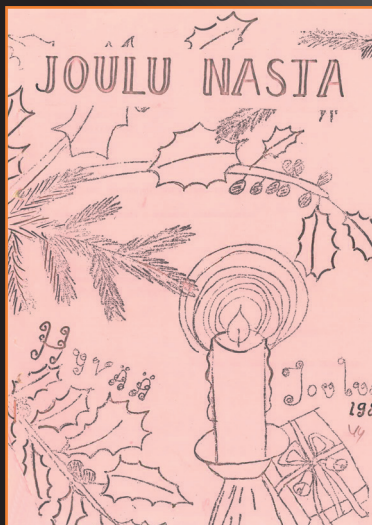
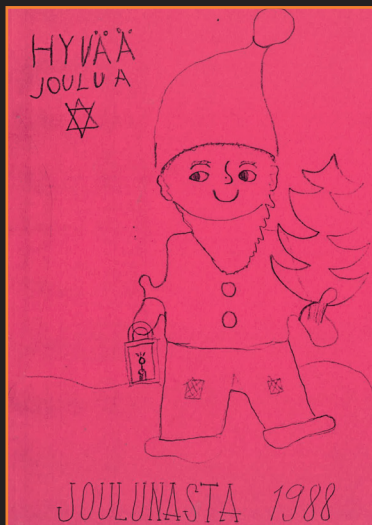

JUHLANASTA 2021

Toimituksen terveisiä	3
Rehtorilla on asiaa	4
Onnittelupalsta	6
NASTA -lehti	8
Poimintoja opiston alkuvuosilta	10
Entinen rehtori muistelee 15.10.2021	13
Opistolle opiskelemaan	14
Opisto 10 vuotta	18
Tuike-iltapäivät	20
Lehtimäen opiston marssi	22
Kuvionuoteista soittaminen	23
Tiivistä tavaraa	24
Ratsastusta ja tallitöitä	25
Lempieläimet - voimaeläimet	28
Tieto- ja viestintätekniikkaa	30
Opisto somettaa	32
Leirikouluviikko 2021	34
Leirikouluviikkoja eri vuosikymmeninä	38
Kansainväliset vapaaehtoiset	42
Kesäopintolinja	46
Opistovuosi oppivelvollisille	50
TEO-ryhmän matkassa	53
Teatteritiimin projekteja	56
Konnavartiossa tapahtuu	63
"Talviliikuntapäivä"	64
Biljardikisat 6.5.2021	65
Opiston yleisurheilukisat	66
Retki Kaihiharjulle 23.9.2021	68
Opiston oma kirjastotoiminta sai alkunsa, kun...	70

LEHTIMÄEN
OPISTO

50 vuoden aikana Nasta -lehtiä on julkaistu reilusti yli 100 kertaa. JuhlaNasta 2021 on jo 126. Nasta -lehti. Me aikuisopiskelijat saimme kunnian olla tämän juhlalehden toimituksessa. Meillä aikuisopiskelijoilla on joka vuosi vähintään yksi projektityö ja tämä JuhlaNastan toimittaminen on lukuvuoden ensimmäinen projekti.

Lehden suunnittelun aloitimme heti ensimmäisellä kouluviikolla elokuussa 2021. Pohdimme millainen sisältö olisi sopiva opiston juhluvuonna julkaistavaan lehteen. Tutustuimme opiston 50 vuotiseen taipaleeseen ja tuntui tarkoituksenmukaiselta liittää JuhlaNastaan myös vanhojen Nastojen tarinoita. Emme kuitenkaan halunneet tehdä tästä mitään opiston historiikkia - sen kirjoittaa ja toimittaa tietokirjailija Tuula Vuolle-Selki.

Vanhoja Nasta -lehtiä selatessamme pistimme merkeille, että opiskelemme hyvin samantyyppisiä asioita kuin opiston alkuvuosina. Oppiaineiden nimet ovat saattaneet muuttua vuosikymmenten aikana, mutta perusasiat vaikuttavat sisällöltään samanlaisilta vielä tänäänkin. Aikoinaan opetussuunnitelmaa laadittaessa on varmaankin tiettyjen perustaitojen opettelu koettu tärkeäksi. Mahdatkohan päätyä kanssamme samanlaisiin ajatuksiin luettuasi tätä lehteä?

Aikoinaan Nastalehden jutut olivat ensimmäiseen opiskelijoiden kirjoittamia: tarinoita lukuvuoden tapahtumista, runoja ja sattumuksia sekä kantaa ottavia kirjoituksia. Myös piirroksia julkaistiin lehdissä. Viime vuosina lehden tekoon on tarvittu enemmän henkilökunnan apua. Lehden rakenne ei kuitenkaan ole paljoa muuttunut vuosikymmenten aikana.

Vaikka historiapalojakin tässä lehdessä on, löytyy lehdestä tuoreempiakin juttuja kuluvalta vuodelta 2021. Jaoimme kirjoitustehtävää myös muille opiston opiskelijaryhmille. Vaikka opintolinjoista esittelyssä on tällä kertaa lähemmin kesäopintolinja, opistovuosi oppivelvollisille ja työelämäopintolinja, ovat opiston muutkin opintolinjat voimissaan.

Mielestämme lehden kannessakin pitää näkyä opiston juhluvuosi. Ratkaisimme kansikuvavalinnan siten, että laitoimme riviin vanhat Nasta -lehdet vuosikymmenittäin ja valitsimme niistä mieleiset kansikuvat. Tämän lehden kansissa onkin nähtävänä 24 Nasta- lehden kansikuvaa 5 eri vuosikymmeneltä.

Mukavia lukuhetkiä toivottaa
lehden toimitus.

Edessä aikuisopiskelijat Anton, keskivissä vasemmalta Aki-Petteri, Rosa, Daniel ja Aki. Takarivissä Kalle, Minna ja Valtteri. Kuvasta puuttuvat toimittajat Sirpa ja Lila.

Rehtorilla on asiaa

teksti

Opiskelijat onnittelevat
50 vuotiasta opistoa

MIRVA

ELLA

MARKUS
VALTTERI

T. J. J.

DANIEL JUUPALUOMA Eetu Alanko
AKI LAMMINMÄKI

ENNI

LIISA
EMMA
PASI

Onni Härjinen ROOSA

JORMA VIITALA

SAMIN

Helmi

VERONIKA PYKKÖ

JUSSI

Ruipad

Semro

DANIEL

Päivim

AKUS

YKÄRI ANTON

Lusa Pajunen

EDL ~~ROO~~ ROO

Kalle

HANNA MIKA RASINPERÄ

MINNA

Janne Olumäki

ATL

ELI HANNU EETUP.

MERJA

ERKKILÄ

Riikka Kulmala TOPI

KRISTINA

Kirsi

A - P

ROSA Siipo

ELINA ROOSE

Henkilökunta onnittelee
50 vuotiasta opistoa

Riikka
Kallio

Sinikka Y-K

Kaisa

Edna L.

Minna L.

Hanna P.

SINIKKA

Cody Svan.

Ulla-Maija

Maija P.

Meri

Louisa-Harri

Katarina Haapasaari

Gwendoline Joly

Mina Rantakari

Riikka Kallio

Ritva Takala

Meri

Jukka Saari

Hanna Maria Laita

Jaan

Lip Kallio

Mina Rantakari

Peggy Arby

Roni Kumpulainen

Kajsa Kumpulainen

Saini Aarnio

Timo Ojanperä

Pirkko V.
Riikka Kallio

Ritva Jalkanen

Helena Laita

Marie Kantonen

Tomi Valtanen

Sari Sanni

Päivi Hantala
Eero Saar
Jaan Kallio
Sanna Kallio

Mika

Ulla-Maija

Emma Laita
Maarit Joronen

HAAR I VIRTANEN

Hanna Leppälampi

Nasta -lehtiä julkaistiin jo ennen kuin opisto oli aloittanut toimintaansa Lehtimäellä. Ensimmäinen kesäkurssien Nasta -lehti ilmestyi 1965 Hoikan Nastalehti -nimisenä. Aluksi lehtiä julkaistiin joka kurssilla, joinain vuosina siis parhaimmillaan vähintään 4 lehteä.

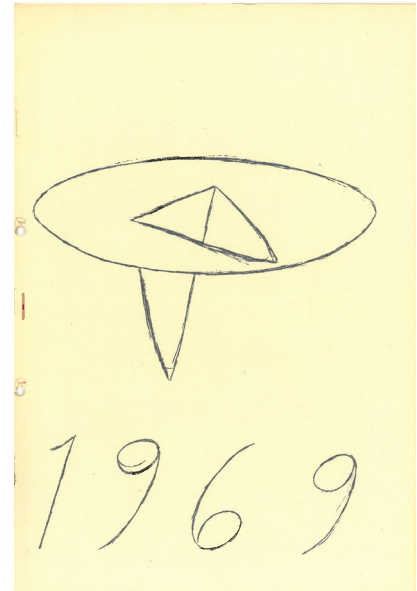
Mistä sitten tuo lehden nimi tulee? Kysyttäessä asiaa entiseltä rehtorilta Sisko Haloselta, hän muisteli ja hiukan arvailikin olisiko nimi tullut siitä, että lehden teko ja lehti oli niin nasta juttu - siis mahtava asia. Ja esiintyhän tuo "nasta" ihan konkreettisesti muutamissa Nasta -lehtien kansikuvissakin.

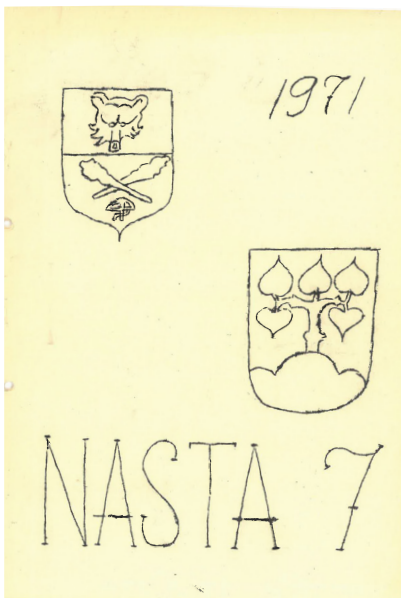
Hoikan Nastalehti nro 1 1965

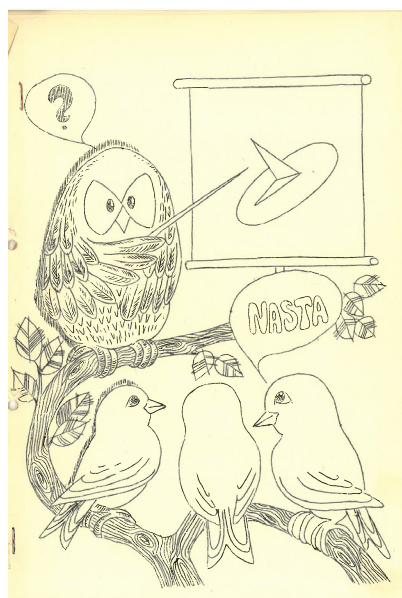
Nastalehti nro 4 1968

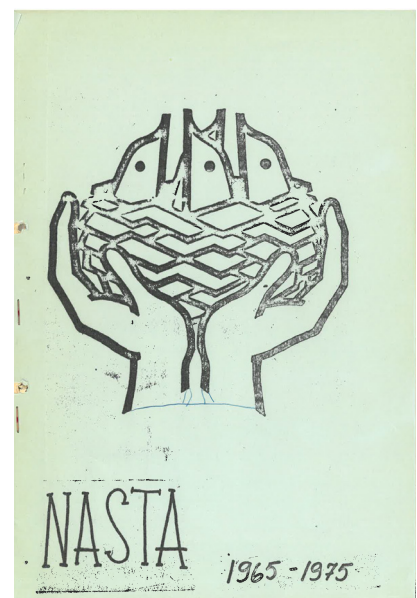
Nastalehti nro 5 1969

Nastalehti nro 7 1971

Nastalehti nro 10 1972

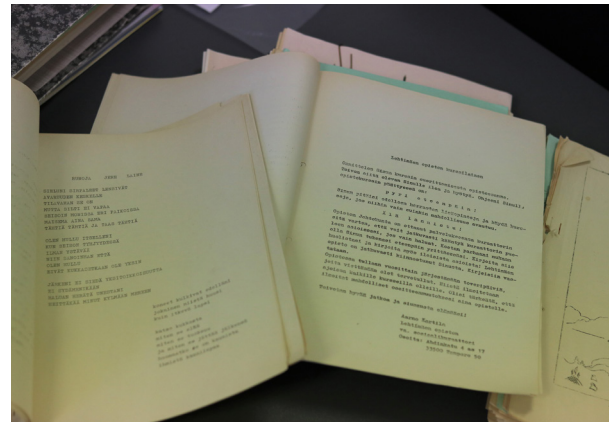
Nasta nro 27 1975

Nyt kädessäsi oleva JuhlaNasta on 126. Nasta -lehti. Laskennallisesti 50 vuoden aikana on vuosittain tehty vähintään 2 lehteä. Aluksi lehtiä kirjoitettiin kirjoituskoneella tai käsin ja kuvat piirrettiin käsin. 1990-luvun loppupuolelta lähtien lehdet on kirjoitettu tietokoneella tekstinkäsittelyohjelmalla ja kuvat ovat sekä valokuvia että piirroksia.

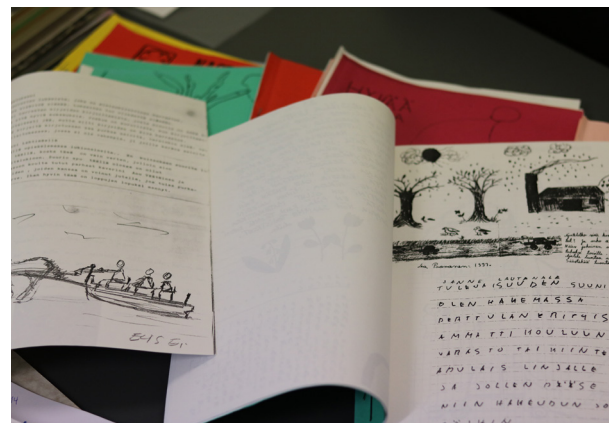
Lehdet ovat muuttuneet vuosikymmenten aikana värikkäämmiksi niin väripapereiden kuin tietokoneiden ja väritulosteiden myötä. Aikaisemmin lehdet monistettiin monistuskoneella, sittemmin kopiokoneella ja nyt viimeisten vuosien aikana lehti on painatettu painotalossa. Lehdet julkaistaan nyt myös digitaalisessa muodossa opiston kotisivuilla.

1970-luvun
Nasta-lehtiä

1980-luvun Nasta-lehtiä

2000-luvun
Nasta-lehtiä

Toimitus kokosi vanhoista opiston alkuvuosien Nasta -lehdistä poimintoja. Niistä voimme nyt lukea esimerkiksi kuinka kesäkurssien opetus siirtyi Ilmajoelta Etelä-Pohjanmaan opistolta Lehtimäelle.

NÄKEMIIN ILMAJOKI - TERVETULOA LEHTIMÄKI

Nasta nro 7 26.6.1971

Kurssimme lienee viimeinen Erityiskansanopiston kannatusyhdistys r.y:n Etelä-Pohjanmaan Opistossa Ilmajoella järjestämä kesäkurssi. Jo viitenä kesänä olemme saaneet tulla tänne.

Täällä meitä on ymmärretty, olemme olleet täällä kuin kotonamme. Haikein mielin jätämme jo tutuksi tulleen kesäkurssipaikan. Täällä opiston kirjastossa tehtiin kerran päätös Lehtimäen opiston päärakennuksen vastaanottamisesta erityiskansanopiston koulutaloksi. Täällä kesäkursseilla ovat muotoutuneet ne suuntaviivat, joiden perusteella Lehtimäen opiston opetussuunnitelma tullaan laatimaan. Kaikki tämän talon opettajat ovat antaneet arvokkaan panoksen nuorisosaasteen erityisopetuksen suunnittelussa ja kokeilussa. Olemme kiitollisia siitä kärsivällisestä asenteesta nuoriamme kohtaan, mitä olette osoittaneet kuumina kesäisinä viikkoina näiden viiden vuoden aikana. Nyt kun opistonne aukoo uusia uria kansanopistolaitoksen kehittämiseksi toivotamme teille onnea ja menestystä.

Ilmajoen jättäminen ei merkitse nuorillemme kuitenkaan opetuksen loppumista, vaan uuden kurssipaikan saamista vihdoinkin seitsemän pitkän suunnittelu- ja kokeiluvuoden jälkeen. Uusi opistokoti - kurssikeskus on Lehtimäellä. Siellä alkavat todennäköisesti tilapäisolosuhteissa ensimmäiset kurssit lokakuun alussa syksyllä 1971. Oppilaita voidaan ottaa vain 32, koska majoitus muodutetaan järjestämään luokissa. Uudet oppilaskodit valmistuvat vasta ensi vuoden maaliskuussa. Aloittaminen riippuu vielä kouluhallituksen myöntämän poikkeusluvan saamisesta. Toivomme, että meille myönnetään lupa.

Vihdoinkin meillä on oma opisto - tervetuloa Lehtimäki - tervetuloa Lehtimäelle.

Esko Halonen

Lehtimäen opiston toimilupa alkaa 1.8.1971. Samaan aikaan alkaa myös oppilajasuntoloiden rakentaminen. Parhaillaan ovat urakkatarjouspyynnöt laskettavina. Heinäkuussa sitten päätetään, mille rakennusliikelle töiden suorittaminen annetaan.

Opiston käyttöön tulee elokuun alusta lähtien uudenaikainen valtion omistama keskikoulurakennus, joka tulee toimimaan opiston koulurakennuksena. Yksi luokkahuoneista muutetaan kutomoksi. Nykyinen käsityöluokka tulee toimimaan ompelimona. Kaikki opetustilat ovat ajanmukaisia ja tulevat varmasti palvelemaan tehokkaasti erityisopiston opiskelijakuntaa.

Rakennuttavat asuntolat on suunnitellut arkkitehtuuritoimisto Usko Ahti Seinäjoelta. Asuntolat muodostuvat neljästä solusta, joissa kussakin on 8 kahden hengen huonetta. Lisäksi solussa on oleskeluhuone, jossa on takka ja sähköhella. Siellä voi kiehauttaa itselleen iltakahvit tai viettää nimipäiviään ystäviensä kanssa.

Yksi soluista on suunniteltu erikoisesti liikuntavammaisia ajatellen. Ulko-ovet toimivat automaattisesti, joten rullatuolillakin on helppo liikkua. Lisäksi eri tiloihin on suunniteltu liikuntaa helpottavia laitteita.

Asuntoloiden pitäisi olla valmiina kevättalvella, mikäli kaikki sujuu odotusten mukaan. Rakentaminen on rahoitettu suurimmaksi osaksi lainoilla. Nyt Lehtimäen opisto tarvitsee paljon ystäviä, jotka tulevat toiminnallaan opiston rakentamista ja kalustamista viihtyisäksi asunnoksi, opistokodiksi.

Mikäli kouluhallitus antaa luvan majoittaa opiskelijat osaksi kurssiaikaa tilapäismajoitukseen, ensimmäinen Lehtimäen opiston talvikurssi alkaisi lokakuun alussa. Kurssin pituudeksi on suunniteltu 28 työviikkoa. Pitkän talvikurssin lisäksi järjestetään kesäkursseja. Toiminnan alkaminen riippuu siis tällä hetkellä kouluhallituksen päätöksestä. Toivomme kovasti, että toiminta pääsee alkamaan, sillä kurssilaisia on tulossa runsaasti.

Tarkempia tietoja kurssin alkamisesta on elokuussa yhdistyksen sihteeriltä, maisteri Sisko Haloselta, osoite 37550 Moisio puh. 931-76 766.

Toivottavasti tapaamme Lehtimäellä !

Sisko Halonen

S U U R I H E T K I

Lokakuun 3. päivänä kokoontuivat ensimmäiset 32 opiskelijaa, 5 opettajaa ja 7 toimihenkilöä aloittamaan Lehtimäen opiston toimintaa. Seitsemän vuotta oli haaveiltu ja odotettu tätä hetkeä. Välillä tuntui jo toivottomalta koko opiston aikaansaaminen, mutta sitä onnellisempia olimme saavuttaessamme vihdoinkin päämäärämme. Ensimmäiselle talvikurssille haki 154 nuorta, vain 32 pääsi mukaan. Kuluneiden 11 viikon aikana on opiskeltu ahkerasti, yritetty osoittaa, että tarvitaan opisto myös lievästi kehitysvammaisille nuorille. Uskomme, että kaikki luonamme vierailleet henkilöt ovat vakuuttuneet opiskelijoiden vilpittömästä halusta ja suuresta oppimisinnosta.

Tänä talvena opiskelijat on majoitettu tilapäisolosuhteisiin. Luokkahuoneista tehtiin kaapistojen avulla 4-hengen huoneita. Opisto rakennuksen vieressä rakennetaan koko ajan uusia opiskelija-asuntoloita 64 opiskelijalle. Uudet asuntolat valmistuvat keväällä. Sitten opisto voi ottaa kaksinkertaisen määrän opiskelijoita. 16 hengen asuntosolu on suunniteltu liikuntavammaisia ajatellen, joten myöhemmin voimme ottaa myös heitä opiskelemaan. Opetusohjelmassa on pääpaino käytännön töiden opettamisella, joi- ta on 16 viikkotuntia. Muina tärkeinä aineina ovat äidinkieli, matematiikka, kansalaistaito ja itseilmaisuaaineet. Ehkä kaikkein suurin merkitys on kuitenkin sillä, että opiskelija saa itsenäisesti huolehtia omista asioistaan. Itsenäistyminen onkin kurssin tärkein tavoite. Toisten nuorten kanssa yhdessä eläminen on monelle ollut uusi kokemus. Yhteiselämä on vaatinut tinkimään omista mieliteoista ja opettanut ottamaan huomioon myös muiden toiveet ja tarpeet. Myös tällä yhteiselämään ja ikäisten ryhmään sopeutumisella on tärkeä osa internaattityyppisessä opistossa.

Kulunut syksy on jo antanut tärkeitä kokemuksia tulevaisuutta varten. Pyrimme opetusohjelmaan löytämään sellaiset asiat, jotka ovat tärkeimpiä saavuttaa, jotta nuori voisi integroitua yhteiskuntaamme. Pyrimme siihen parhaamme mukaan, mutta odotamme, että myös yhteiskunta tulee vastaan tarjoten mahdollisuuden sijoittua sen palvelukseen mielekkäällä tavalla.

Sisko Halonen
va. rehtori

Lehden toimitus mietti kysymyksiä ennakoon ja haastatteli entistä rehtoria Sisko Halosta juuri ennen syyslomalle lähtöä.

Miten Lehtimäen opisto perustettiin?

Apukoululaisille ei ollut jatko-opiskelupaikkaa 1960-luvun puolivälissä. Ensin ajatuksena oli perustaa ammattikoulu Tampereelle, mutta ei ollut rahaa rakentaa omaa opistoa. Pentti Partala esitti toiveen ”kunpa meilläkin olisi oma opisto”. Lehtimäkinen kansanedustaja Eino Uusitalo ehdotti opiston perustamista Lehtimäelle.

Miten uskalsitte perustaa opiston Lehtimäelle?

Lehtimäeltä löytyi sopivat tilat. Peruskoulun myötä vanha keskikoulurakennus jäi tyhjilleen, kun opetus siirtyi Taimelan kouluun. 1970 valtionneuvosto antoi luvan opiston perustamiseen. Saimme myös valtionrahoitusta. Tampereelle olimme yrittäneet useamman kerran tuloksetta. Hullun rohkeuttakin oli!

Miten päädyitte Lehtimäen opiston rehtoriksi?

Tulin mieheni Esko Halosen kanssa Ilmajoen opistolle töihin kokeilukurssille, aluksi vain vuodeksi. Minulla oli sopiva koulutus (aikuiskasvatusta ja vapaan sivistystyön koulutus) ja kokemusta vammaisten kanssa tehdystä työstä.

Mitä työhösi kuului alkuaikoina?

Rahan hankkiminen, neuvottelut ja anomukset. Alkuaikoina tein enemmän opetustyötä. Opiskelijoiden kanssa olemista ja päivystämistä sekä arkista työtä. Työ on ollut monipuolista - ei pelkästään kansliassa istumista.

Kuinka monta vuotta teitte töitä täällä opistolla?

42 vuotta ja 4 kk.

Oletteko ollut jossain muualla töissä?

Lukioaikana olin kesätöissä lehden toimituksessa. Ylioppilaaksi valmistumisen jälkeen olin vuoden töissä alppisairaalaissa Sveitsissä kehitysvammaisten lasten parissa. Suomeen palattuani opiskelun rinnalla olin avohuollon työntekijänä kehitysvammaisten parissa Lemmälässä. Valmistuttuani aloitin työt opistolla.

Seuraatteko mitä opistolla tapahtuu nykyään?

Kyllä minä seuran aktiivisesti opiston tapahtumia. Korona vain viime aikoina vaikeuttanut opistolla käymistä ja kirkkoreissuja.

Mitä asioita/tapahtumia on erityisesti jäänyt mieleenne?

Jokaisesta kurssista on jäänyt aina jotain mieleen. Kurssien päättymisen jälkeen on aina luovuttava jostain tärkeästä. Opiston juhlat on jäänyt mieleen, ja mielelläni olen ollut aina mukana näin eläkkeellä ollessanikin. Positiivinen ajatus: opisto on tarpeen ja kaikesta on selvitty.

Oletteko te sukua Tarja Haloselle?

En ainakaan tiedä olevani.

Minkälainen prosessi Nasta-lehden toimittaminen on ollut?

Opistolla on ollut toimittajakursseja, jolla opiskelijat kirjoittivat juttuja lehteen.

PERUSOPPIJAKSOLLE PÄÄSEMISESTÄ

Kuukauden kesäkurssi on takana. Olette saaneet tutustua neljän viikon ajan kansanopistoon, sen opetukseen, elämiseen suuressa joukossa, henkilökuntaan ja omiin mahdollisuuksiinne selviytyä tämän-tyyppisestä itsensäkehittämisestä. Nyt teiltä kysytään - tahtoisitteko talvikurssille? Monet tahtovat, monet ovat viihtyneet ja monet pystyneet luomaan kuumasta kesästä huolimatta ahkeran opiskelijaroolin.

Me valitsijat olemme joka syksy vaikean tehtävän edessä. Kesäkurssija on kolme. Niiden opiskelijamäärä koostuu noin 140 nuoreen. Voimme ottaa talveksi vain 64.

Valinnassa otetaan huomioon seuraavia asioita:

1. Opiskelijan itsensä osoittama halukkuus opiskeluun, työnteekoon ja itsenäiseen elämään
2. Sopeutuminen suureen samanikäisten nuorten joukkoon
3. Opiskelijan henkilökohtaisen kuntoutussuunnitelman toteuttaminen
4. Sosiaaliset syyt, esim. kotiolot - on välttämätöntä päästä itsestä itsensä uudessa ympäristössä
5. Henkilökuntamme näkemys nuoren mahdollisuuksista hyötyä opistomme antamasta koulutuksesta

Huomaa, että kaikista huolimatta suurin osa hakijoista ei pääse tällä kertaa perusoppijaksolle.

- yritä uudelleen
- yritä muihinkin oppilaitoksiin
- kehitä itseäsi
- älä lannistu epäonnistumisestasi

On normaalia tulla hylätyksi, sillä suuri osa opiskelunhaluisista nuorista useilla aloilla tulee hylätyksi koulutuspaikkojen rajoitetun määrän vuoksi. Syy ei ole sinussa itsessäsi - se on tällä kertaa muualla.

Esko Halonen

PS. TIEDOT PERUSOPPIJAKSOLLE PÄÄSEMISESTÄ TAI HYLÄTYKSI TULEMISESTA LÄHETETÄÄN ELOKUUN PUOLIVÄLISSÄ .

KOKEILIMME UUTTA OPETUSSUUNNITELMAA

Koko toimintamme ajan olemme halunneet kehittää ja tehostaa opetustamme. Joudummehan antamaan useimmille nuoristamme sysäyksen itseenäiseen elämään. Siksi on tärkeätä mitä opetetaan, miksi opetetaan, kuinka paljon opetetaan, miten opetetaan ja kuinka pitkinä jaksoina opetusta annetaan.

Kesäkurssin opetus jaksoteltiin uudella tavalla, joka katsottiin opiskelijan kannalta tarkoituksenmukaiseksi.

Opetus aloitettiin kolmen päivän kansalaistaidon kurssilla. Joka päivä opetusta annettiin seitsemän tuntia. Tutustuttiin opiston ja opiskelun tavoitteisiin, laadittiin säännöt, muina teemoina olivat: ympäristö, ihmissuhteet, nuorison ongelmat, perhekasvatus, liikenneopetus ja ympäristön suojelu.

Työnopeuspäiviä oli kymmenen. Silloin nähtiin kuinka hyvin opiskelija jaksaa työskennellä lähes normaalin työpäivän. Työnopeuksessa käytettiin mahdollisuuksien mukaan sarjatyötä. Opiskelijat saattoivat kurssin alussa valita joko puu- tai metallityön, kodinhoidon tai kotitalouden, kudonnan tai ompelun.

Kansalaistaidon lisäksi opetettiin kolmena päivänä materiaaliikkaa ja kolmena äidinkieltä ja yhtenä itseilmaisua.

Kerhoissa oli mahdollista harrastaa: musiikkia, ensiapua, askartelua, kuvaamataittoa, ompelua, metallityötä ja liikuntaa.

Viikonvaihteen teemoina käsiteltiin liikuntaa, uskontoa ja biologiaa. Kokeilu onnistui - ainakin neljän viikon jaksona. Teoriapäivät kestettiin hyvin, olihan kevennyksenä filmejä, tekemistä, osallistumista.

Kokeilua tullaan jatkamaan ja kehittämään edelleen.

EH

PÄIVÄ OPISTOLLA

Oli marraskuinen päivä, valvoja oli herättänyt opiston väen unesta. Jokunen vielä hieroo silmiään, toiset taas haukottelevat niin, että ikenet näkyvät. Aamuaskareet on tehty. Kello soittaa aamupuurolle, rienämme kilpaa, sillä yöllinen uni on saanut vatsan tyhjäksi. Joku opiskelijoista lukee aamuhartauden, sen jälkeen pöydittäin haemme aamupuuron. Kun puuro on syöty ja vatsa täynnä, kiitämme, nousemme ylös pöydästä ja viemme likaiset astiat pois. Sitten alkaa päivän ohjelma. Toisilla on kauhea kiire, kun pitäisi olla tunnilla, kun kello soi. Tänä päivänä meillä oli ensimmäisellä tunnilla puheilmaisua. Tunnilla opettelimme erilaisia käyttäytymisasioita ja eri tilanteissa puhumista. Kansalaistaidon tunnilla puhuimme avioliitosta ja perheestä sairaanhoitaja Airi Laasjärven johdolla. Sitten naputtelimme konekirjoitustuntilla opettaja Westermarckin kanssa. Mahakin alkoi jo kurista. Se tiesi, että pian saadaan ruokaa, jotta jaksetaan iltapäivä tehdä käytännöttöitä. Minä tein kynttiläkruunua. Se on ihan pian valmis, enää puuttuu lakkaus. Sitten saan ihailla, kuinka hyvin se on onnistunut. Illalla meillä on vielä kerhoja, joissa saamme tehdä koristeita omaan huoneeseemme ja muitakin askartelutöitä. Iltapala virkistää taas mieltä, on paljon kivempi mennä nukkumaan, kun maha on pikkuisen täynnä eikä kuulu mitään sivuääniä. Tällainen oli yksi päivä opistolla

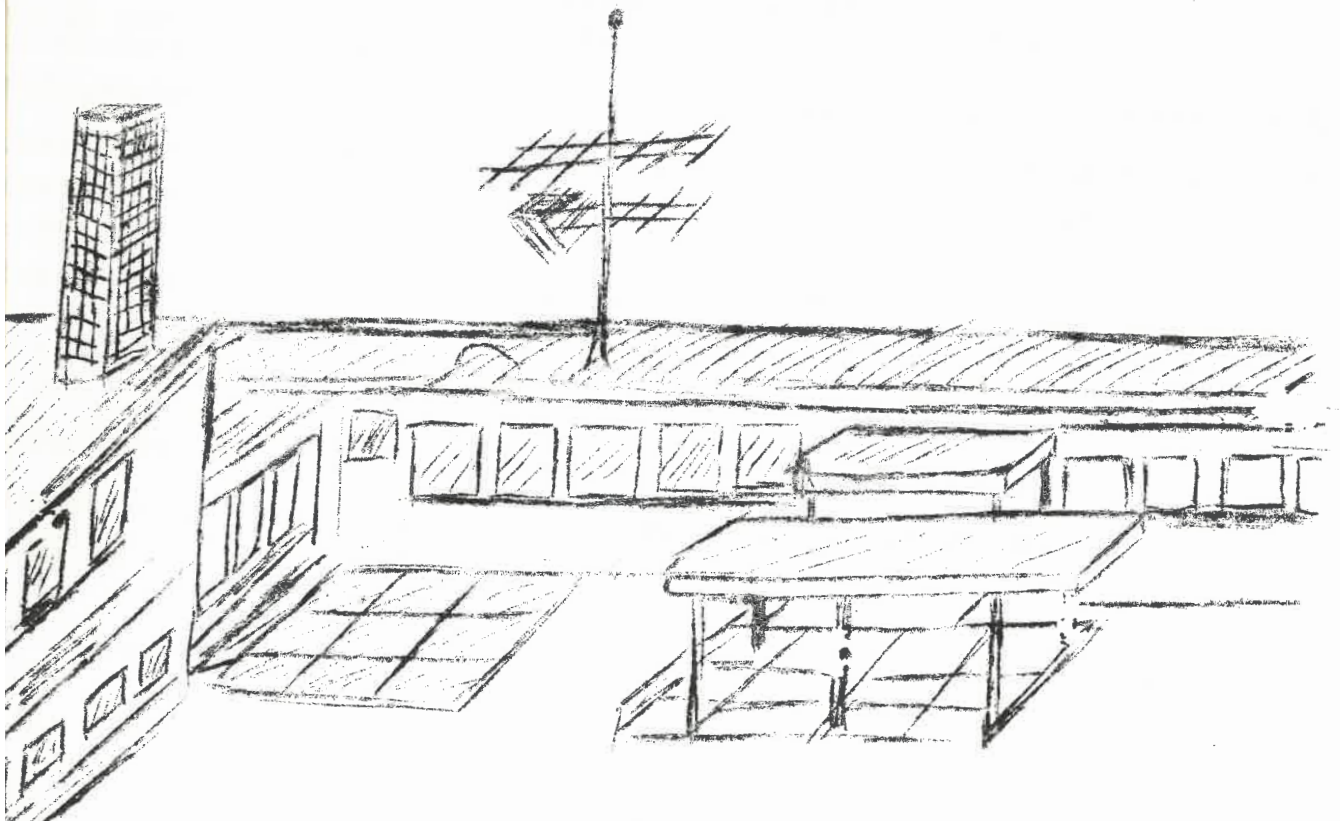
Matti Leinonen
Tampere

Kerron opistoista ja mitä täällä tehdään.

Ensimmäinen peruseppijakso alkaa olla lopussa. 28 viikkoa on vierähtänyt. Parhaillaan ovat valmistumassa asuntolat hurjaa vauhtia. Olemme käyneet tutustumassa rakennuksiin ja ilon huudahduksia on syntynyt. Lehtimäkeläiset ovat olleet auttamassa meitä. Ja olemalla ystävällisiä unohtettuja nuoria vastaan. Silloin kun saatte lehden käsiinne, niin kurssi on päättetty. Toivottavasti olette oppineet jotain tänä aikana. Ehkä monella oli vaikeaa sopeutua erilaisten ihmisten kanssa, ennen tänne tuloa. Ja nyt on varmuutenne kasvanut. Olette saaneet rohkeutta ja uutta toivea elämääne.

Aamupäiväisin on ollut teorian tunteja puoli yhdeksästä alkaen viisitoista ylliyhteentoista. Niillä tunneilla olemme saaneet uutta tietoa ja miettimistä. Opetusta olemme saaneet erilaisissa aineissa, on ollut: Laskua, Äidinkieltä, kansalaistaitoa, liikenneoppia, terveysoppia, yhteiskuntaoppia, sosiaalikaavatus, ammatinvalintaa, puheilmaisu, uskonnotietous, kuvaamataito, konekirjoitus, ja liikuntaa. Mieleen ei tule muuta. Musiikkia pidetään myös., kodinhoitoa.

Lehtimäellä, 10.12.1981
klo 7.30

Hyvät lukijat,

Kun JOULUNNASTA nyt ilmestyy kymmenennen kerran, ties monesko kappale onkaan, kun kaikki numerot mukaan lukisi, mutta monta niitä on ollut ja varmaan tulee olemaan. Jokaisella lehdellä on ollut oma sanomansa ja taustansa. Nyt odotamme joulua. Odotusaikaa on kestänyt jo monta viikkoa, jotkut ovat odottaneet sitä kuukausia. Joulun on suuri juhla. Joulun sanoma valitettavasti tahtoo hukkoa nykyisen ajan kii-reisiin ja joskus jopa turhiinkin hössötyksiin. Toivottavasti kuitenkin meillä jokaisella on vielä tänä jouluna edes hiukkasen aikaa syventyä ja ajatella, miksi JOULUA vie-tetään, mikä on ollut sen tarkoitus ja mikä se tulee edelleen olemaan. Jouluhan on hyvän tahdon ja ilon juhla, joulun on VAPAHTAJAMME syntymäpäivä.

Hyvää Joulua ja Onnelista Uutta Vuotta Teille kaikille ja
parhaat kiitokset kuluneesta syksystä:

Toivottaa Pentti Partala

AJATUKSIA...

Miksi kaikki on niin vaikeaa ja tuskallista?
Miksi kaikki täytyy lopettaa, kaikki se, mistä
eniten pitää ja mitä eniten haluaa?
Kuka antaisi minulle vastaukset noihin kysymyksiin?
Olen ollut tyhjä muovopussi tähän asti.
Sitten tulit sinä ja täytit minut ääriäni myöten
rakkaudella.
Niin juuri, rakkaudella, jota vailla olin vajaan
muovipussin kaltainen.
Niin olin joskus. Mutta en ole enää.
KIITOS SINULLE SIITÄ!

kirjapittti: Katja Toivola

MIELIPEITÄ OPISTON 10-VUOTISJUHLISTA

Minusta kaikki meni ihan hyvin. Siellä esitettiin monenlaista ohjelmaa, esim. opistocabaree, musiikkiesitys ja erilaisia puheita. Pääministerin sijainen, Eino Uusitalo, piti hyvän puheen. Vieraat antoivat erilaisia lahjoja opistolle ja rahakirjeitä. Rahat menee varmaan hyvään tarkoitukseen.

Ahti K

Juhla alkoi kovalla vilinäällä, ihmisiä tuli ja meni. Se pisti silmään, kun oli paljon vanhoja ihmisiä. Ei olisi uskonut, että ihmisiä tulee niin paljon. Opettajat olivat vähän hermona, mutta joka miinutilla oltiin lähellä totuutta ja maalisuoraa. Kaikkilla oli hienot kuteet päällä. Sitten mentiin syömään ja kohta oli mentävä juhlasaliin, joka täyttyi nopeasti. Sitten oli kohokohta, kun Eino Uusitalo saapasteli sisään, mutta kun kaikki oli niin virallisen näköisiä, ettei oikein tuntenut kaikkien titteliteitä, mutta kyllä Einon arvo valkeni kun sitä pyydettiin puhumaan. Siinä herrat aikansa puhuivat, kun oli muusiikin vuoro. Aluksi Jussi lauloi tähdellisen laulun atomisodasta. Sitten oli Harrin, Lallukan ja Antin vuoro. Se meni putkeen, ablodit olivat mahtavat. Pikku hiljaa juhla oli maalisuoralla, ennen sitä pyydettiin Siskoa eteen. Eri toimikunnat ja nais-yhdistykset saivat ojentaa lahjoja Siskon hoiviin. Lehtimäki sai kauniita lahjoja. Juhlan päätyttyä oli kahvin vuoro, joka maistui kaikille. Samalla minun entinen koulun rehtori tuli moikkaamaan. Niin pikkuhiljaa autot lähtivät ja talo oli entisellään ja tässä oma kommenttini juhlan onnistumisesta: oli kivat kemut ja kaikki oppilaat olivat iisisti.

Matti Åkerlund

Kaikinpuolin melko hyvä juhla. Opiskelijoiden esitykset menivät hyvin. Puheet olivat hyviä, joskin toiset niistä liian pitkiä. Melko raskas päivä se loppujen lopuksi oli, kun aamulla aloitettiin harjoituksilla ja sitten jatkettiin esityksillä. Kyllä se koulupäivästä olisi mennyt. Kokonaisuutenaan hyvä juhla.

Harri Vidgren

Minun mielestäni juhlat onnistuivat hyvin. Pääministerin sijainen Eino Uusitalo toi juhlaa valtiovallan tervehdyksellä. Opiskelijoiden esitykset onnistuivat erittäin hyvin.

Kari Helminen

Tuike-iltapäivä on Lehtimäen opistolla kokoontuvaa vapaa-ajan toimintaa.

Tuike-iltapäiviä pidetään kerran kuussa.

Kesällä kerho pitää lomaa.

Ehdotus nimestä tuli kerholaisilta itseltään.

He sanoivat, että kerho tuo toivon tuiketta.

Tuike-iltapäivät alkoivat syksyllä 2015.

Kerhoa ohjasi ensin Tuire Wuorijärvi.

Hän on seurakuntien yhteisen kehitysvammaistyön pappi.

Ensimmäisissä kerhoissa laulettiin, keskusteltiin ja pidettiin hartaus.

Vuonna 2016 kehitysvammaisten kirkkopyhä oli Lehtimäellä.

Silloin Tuike-kerholaiset osallistuivat kirkkopyhän suunnitteluun.

Suunnittelussa oli mukana diakoni Ulla Anttila.

Ullan ehdotuksesta toimintaa tuli ohjaamaan myös

nuorisotyönohjaaja ja nuoria Alajärven seurakunnasta.

Nyt Tuike-iltapäiviä ohjaavat nuorisotyönohjaaja Kristiina Edobor

sekä kehitysvammaistyön pappi Marja-Liisa Latvatalo.

Kun ohjaajia ja auttavia käsiä on ollut enemmän,

on voitu myös askarrella.

Korona-aika on tuonut muutoksia myös kerhotoimintaan.

Emme ole aina voineet kokoontua opistolla,

joten välillä kokeilimme kerhon pitämistä internetin välityksellä.

Silloin tarvitsimme avuksi työntekijän opistolta.

Saimme meitä auttamaan Virpi Lahden.

Tuike-iltapäivissä on toteutettu opiskelijoiden toiveita.

Hartauksien lisäksi on ollut esimerkiksi

laulua, lautapelejä, liikuntaa, levyraati,

tietokilpailuja, bingoa ja makkaranpaistoa kodalla.

Lisäksi olemme pitäneet eri teemaisia iltapäiviä.

Aiheina on ollut ainakin ystävyys, rukous ja jouluku.

Yksi iltapäivä vietettiin siunaamalla koti.

Opiskelija-asuntolan yksi solu oli saatu remontoitua ja

opiston toiveesta se siunattiin käyttöön.

Tuikie-iltapäiviä aiemmin ohjannut Tuire kertoo, että hänellä on ikävä opistoa ja kerhoa. Me kaikki entiset ja nykyiset Tuikie-iltapäivän ohjaajat iloitsimme siitä, että yhteistyö opiston kanssa on saanut jatkoa. Kerhossa saamme yhdessä tuoda toivon tuiketta toisillemme.

Tuikie-iltapäivän ajatuksia kokosi Marja-Liisa Latvatalo

Joukko opiskelijoita kokoontui 28.10.2021 Tuikieiltapäivään opiston aulakahviossa. Hartauden jälkeen ohjelmassa oli tällä kertaa osallistujien toiveiden mukaan lautapeliä.

LEHTIMÄEN OPISTON MARSSI

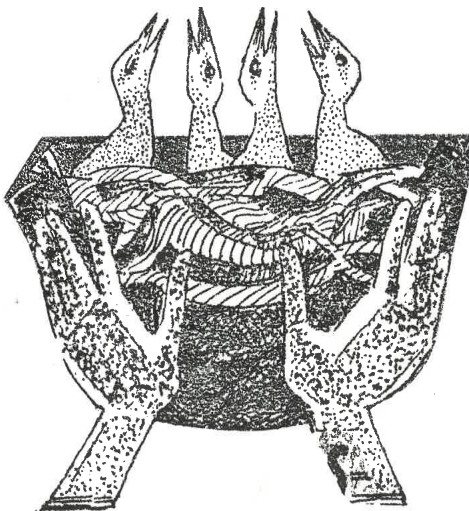
KevätNasta nro 9 1972

SUN KANSSASI ASTUMME KÄSIKKÄIN
EI PELJÄTÄ PIMEÄN PEIKKO
KÄY LAULAEN YSTÄVÄ VIERELLÄIN
ILOMIELELLÄ SISKO JA VEIKKO
TERVEISET LÄHETÄMME KOTIHIIN
TERVEISET SAA KOKO SUOMEN MAA
MURRAMME AHTAHAN KUOREN VOITAMME VASTUSTEN VUOREN
TÄÄ TUNNUS ON JOUKKOMME NUOREN

ERI PUOLILTA ARMAHAN SUOMENMAAN
ME SAAVUIMME LEHTIMÄKEEN
JA TOIVEIN KIRKKAIN JA KEVÄISIN
ME LIITYIMME OPISTON VÄKEEN
MEILLE TÄÄ ON TOINEN KOTIMME
TÄÄLTÄ ME HAHDOMME PONNISTAA
VALKENEE TIE VALO HOHTAA
HERRA KUN TYÖTÄMME JOHTAA
TÄÄ TUNNUS ON JOUKKOMME NUOREN

sanat Aarno Kartila

sävel Jaakko Immonen

Opiston ensimmäisiin perusoppijakson opiskelijoihin lukeutuvat Matti Leinonen ja Peppi Kirsti esittivät Lehtimäen opiston marssin kevätkuuhlassa 2019.

Kuvionuotit on nuotinkirjoitusmenetelmä, jonka avulla on helppo oppia soittamaan. Kuvionuoteista hyötyvät kaikki, joille perinteisen abstraktin nuottikuvan omaksuminen on vaikeaa tai mahdotonta. Kuvionuoteissa nuotti-informaatio on merkitty konkreettisesti muotoja ja värejä käyttäen. Soitettava sävel löytyy helposti soittimeen liimattavien kuvionuottitarrojen avulla. Menetelmä soveltuu pianon, laattasoittimien, kanteleen, haitarin, kitaran, basson ja lyömäsoittimien opiskeluun. Musiikin opiskelun lisäksi kuvionuottimenetelmää voidaan hyödyntää terapiassa ja kuntoutuksessa.

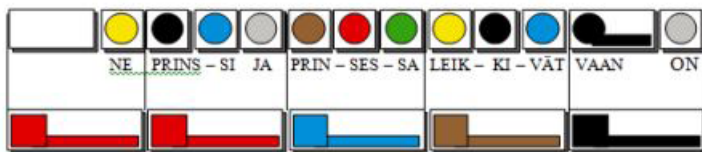
Lähde: Kuvionuotit, Kaarlo Uusitalo, Markku Kaikkonen.

PRINSESSAVALSSI,

säveltänyt, sanoittanut ja kuvittanut Emma Viinikainen

sov. Virpi Kataja

26.11.2012

26.11.2012

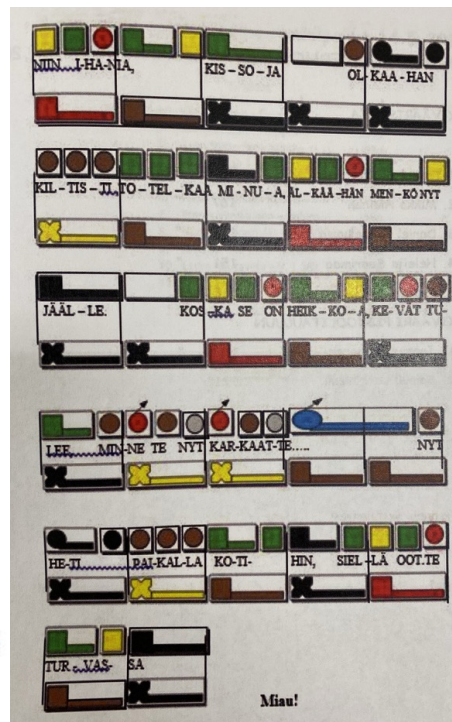
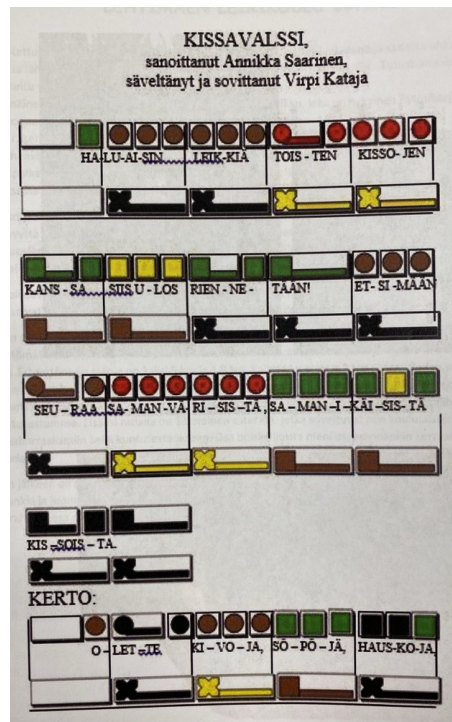

Joulunasta 2012

Pianotunneilla on mahdollisuus myös säveltää. Sävellysten muistiin merkitsemisessä käytetään tarinasäveltämistä ja kuvionuottimenetelmää. Emma sävelsi ensimmäisen kappaleensa tänä syksynä ja se julkaistaan Emman luvalla Joulunastassa 2012.

Samalla toivotetaan kaikille Hyvää joulua! T: Emma ja pianonsoiton opettaja Virpi

Opiston valinnaiskurssivalikoimassa on kuvionuoteista soittaminen, joten opiskelijan on mahdollisuus opiskella soittamista edelleenkin.

Entisen opiskelijamme Niko Valkeejärven maton kutominen poiki idean tehdä opistolle oma räppibiisi. Biisin tekoon osallistui eri tavoin joukko opiskelijoita, Sessa-poni sekä henkilökuntaa. Tiivistä tavaraa julkaistiin elokuussa 2021 opiston 50 vuotisen taipaleen kunniaksi. Musavideo löytyy - monen teatteritiimin näytelmän ja opiston bändin musiikkitalenteiden lisäksi - opiston YouTube -kanavalta. Käyhän tsekkaamassa tämä hyvän tuulen musavideo https://www.youtube.com/watch?v=r6_hVm2FLLs

Tästä biisi sai alkunsa - Niko mestarikutoja.

Aki levittämässä punaista mattoa Sessa-ponille, jolla oli myös oma tärkeä osa biisin musavideoossa.

TIIVISTÄ TAVARAA

On se niin huikeen hyvä juttu ett tässä opistossa on...
 Niin missä! No Lehtimäellä
 Meit on isoi, meit on pienii, pyöreit, pätkii.
 Ja kun me tullaan mestoille, niin silloin alkaa show.
 Sattuu ja tapahtuu, ja mites se nyt noin.
 No panic - relax - this is really easy.
 Sitä sun tätä tulee eestä ja takaa,
 mut huolet voidaan kuitenkin jakaa.
 Niinhän moon aina sanonu.
 Ja välil roikutaan samassa kahvassa kii,
 niin se menee minä! minä! minä!!
 Silti kuljetaan samaan suuntaan ei vuorotellen vaan YH-DES-SÄ
 Tartutaan hurjana hommiin kii vaikka mitä maksais,
 vaikkei aina jaksais
 Nyt hyvin kulukee JENGI EI SÄHLÄÄ ei sählää ei sählää
 NE TEKEE.....
 TIIVISTÄ TAVARAA, ja suomalaista ...on kätenää
 Ollaan jäätävän teräviä tyyppe, mut jos joku mättää
 ni pitää vähän säätää. Okei
 Tää on ripaus luovaa hulluutta,
 ja joku sanoo huks ja kätenää, huks ja kätenää ...
 Lentävii lauseita, hei, niit tulee hihnalta, hei
 Voit laulaa mukana ja se oon kätenää
 Kuka täällä jumittaa.... NO MÄ! Kuka täällä jumittaa.... NO MÄ!
 No meniks se vähän epäpieleen
 Nyt tääl on muuten ihan liian hilijaasta.
 No niin - nyt täällä on jonkun näpit
 VAIHTIA! OI EI
 Hurjana tartutaan hommiin kii vaikka mitä maksais
 vaikkei aina jaksais, ehkä silti jaksais
 Nyt lujaa kulukee JENGI EI SÄHLÄÄ ei sählää ei sählää
 NE TEKEE..... TIIVISTÄ TAVARAA
 JENGI EI SÄHLÄÄ NE TEKEE.....
 mitä titte teherähän??
 TIIVISTÄ TAVARAA

Eerolla ja Arjalla oli vahvasti näpit tai pikemmin äänet pelissä mukana. Samoin Timolla, joka ei tähän kuvaushetkeen ennttänyt paikalle.

Ratsastuksella on suuri merkitys Lehtimäen opiston toiminnassa. Opiston yhteydessä toimii ratsastuskoulu. Ratsastuskoululla on vuonna 1989 valmistunut 15 hevosien talli, joka Suomen Ratsastajainliiton hyväksymä.

Ratsastuskoululla on myös kumirouhepohjainen maneesi, joka on valmistunut 1991. Huom! Myös maneesilla on synttärarit - voimme viettää siis 30-vuotisjuhlaa. Opiston läheisyydessä on ulkokenttä ja noin kilometrin pituinen ratsastusrata.

Hevos- ja ratsastusharrastus aloitettiin Lehtimäen opistolla lukuvuonna 1978-1979. Vammaisratsastuksia on ympäri vuoden. Opiston opiskelijat käyvät ratsastamassa lukuvuoden aikana viikoittain. Kesäisin myös opiston lyhytkurssilaisilla on mahdollisuus ratsastaa. Ratsastuskoululla käy myös opiston ulkopuolisia ratsastajia elo-toukokuun välisenä aikana. Hevosien selässä rentoutuu, ryhti kohenee, tasapaino kehittyy, tunne- ja sosiaaliset taidot kehittyvät ja mieliala virkistyy.

Hevosella voi ratsastaa vaikka metsäpoluille, minne pyörätuolilla olisi vaikea päästä. Ratsastus ei ole ainoa tapa olla hevosten kanssa. Hevosten hoito, työharjoittelu tallilla ja tallityöt tai kärryja rekiajelut ovat useille opiskelijoille mieluisia kokemuksia. Syksyisin ja keväisin on mahdollisuus osallistua myös heppakerhoon.

Tästä voitkin tutustua opiston tämän hetkisiin tallin asukkeihin.

DONNA DI BRAVA

Lempinimi on Bella.

Bella on musta, 17-vuotias tamma, rotu hannover. Bella on kilpaillut nuorempana kouluratsastuksessa.

Bella on opiston hevosista korkein ja se tykkää laukkaamisesta.

TUIMA

Tuima on 7-vuotias suomen hevonen. Nimestään huolimatta se osaa vetää kärryjä rauhallisesti ja se on ratsunakin rauhallinen.

PELENIUS

Pelenius on opiston tallin uusi asukas.

Lempinimi on Pele.

Se on 5-vuotias ruuna, ja rodultaan Pele on zemaitukas - poni.

Pele totuttelee ja tutustuu opiston tapoihin pikkuhiljaa.

CASPER C

Casper eli Kassu on ruuna ja eestinhevonen. Myös Kassu on 19-vuotias ja erikoisen värinsä vuoksi monen suosikki. Casper on rauhallinen ratsu.

YPÄJÄN TRULLI

Trulli on ruuna ja suomenhevonen. Se on pienikokoinen ja hyvin koulutettu ratsu. Ikää Trullilla on 18 vuotta.

A. T. VILI

Lempinimi on Vili. Vili on tällä hetkellä opiston vanhin hevonen – ikää Vilillä on 20 vuotta. Vili on ruuna ja rodultaan se on suomen hevonen. Vili on hyvä terapia-ratsu. Se on rauhallinen ajohevonen eli osaa vetää kärryjä rauhallisesti.

RUBINS

on ponikokoinen eestinhevonen. Se on 19-vuotias, erikoisen värinen hevonen. Se on kiltti ratsu ja myös lasten on sillä helppo ratsastaa.

AMIN XENA PRINCESS

Lempinimi on Sessa. Sessa on 7-vuotias minishetlanninponi. Sessa on tamma ja opiston pienin poni. Se on utelias, rohkea ja tykkää käydä kävelyllä. Opiskelijat saavatkin kävelyttää Sessaa ohjaajan kanssa.

A. T. VILI

Lempinimi on Vili. Vili on tällä hetkellä opiston vanhin hevonen – ikää Vilillä on 20 vuotta. Vili on ruuna ja rodultaan se on suomen hevonen, ja se on hyvä terapiaratsu. Se on rauhallinen ajohevonen eli osaa vetää kärryjä rauhallisesti.

SAMBA

Samba on tamma ja puolalainen työhevonen. Se on saanut Puolassa monta varsaa. Samba tuli opistolle viime talvena (2020-2021). Samba on 11-vuotias, hyvä ajohevonen ja herkkä ja persoonallinen ratsu.

Opiskelijaryhmä keräsi syyskuussa 2021 Hintsan rivitalojen luona puista pudonneita omenoita ja vei ne tallille hevosille.

Halutessaan opiskelijat pääsevät tekemään tallitöitä. Nikanderin Antti hommissa keväällä 2021.

Useimmat opiston opiskelijoista pitää eläimistä. Osalla on kotonaan lemmikki- tai kotieläimiä. Tässä ryhmä 1. esittelee lempieläimiään.

KISSA- RAKKAUS

Kissa on nimeltään Marski. Me leikitään. Marski on mun vieressä sängyssä. Marski nuolee mun nenää. -Ella

KOIRA – SEURALLINEN, KANIT - SÖPÖYS

Rabi on välillä tuhma ja pönttöpää ja se nuolee paljon naamalle ja käteen ja näykkii välillä ja se ei pidä pienistä lapsista.

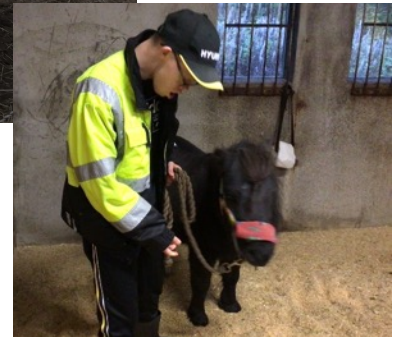
Rose ja Feline – ne on söpöjä ja suloisia ja ne on kivaa seurata ja pehmeitä.

– Enni

HEVONEN -UJOUS

Tässä on Ritte-hevonen. Ritte syö heinää. Tässä on Sessa-poni. Laitoin riimun Sessa-ponille. – Joonas

KETTU – URHEUS, SUSI - VIISAUS

Suden ulvonta on niin hienoa kuultavaa :-). Kun susi saalistaa niin se piirittää sen saaliin ja sitten se hyökkää sen kimppuun ja That`s it. Kettu saalistaa kanoja ja sitten se syö ne, siistii :0

Im done :-). No more Finnish hahaha, enjoy ^^

-Emma

(Kuva netistä)

KISSA - PEHMEYS

Meillä kävi usein kylässä Helmi-kissa. Se oli mustavalkoinen, pehmeä ja kiltti kissa. Se maukui pihalla ja tuli sitten sisälle. Nyt kissa on muuttanut kauemmaksi, eikä enää käy kylässä. Mulla on ikävä sitä kissaa.

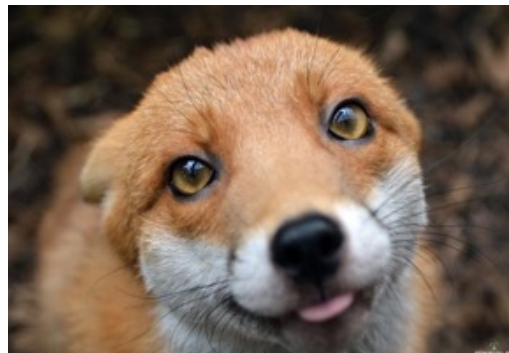
Kissat ovat söpöjä ja tykkään niistä, koska niillä on pörröiset tassut. Niillä on turkki, jota tykkään harjailla ja silittää. – Jefimia

(Kuva netistä)

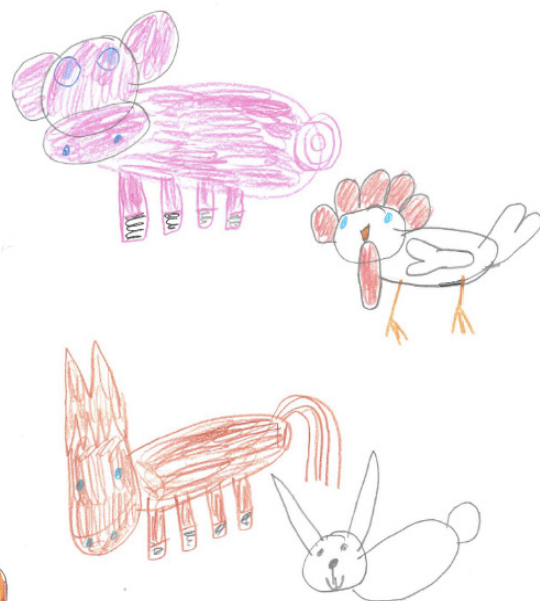
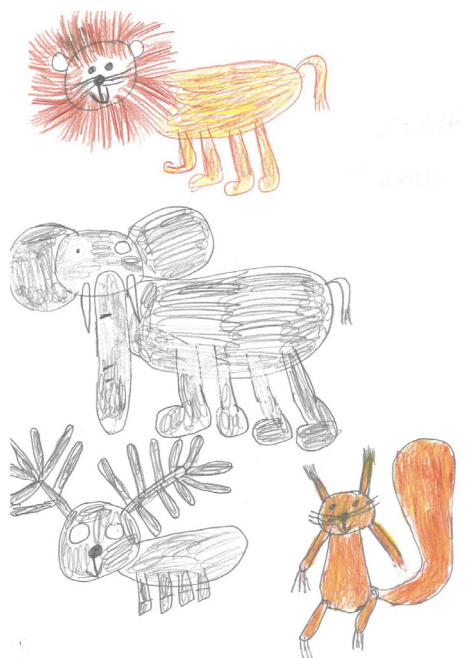
KETTU – ILOISUUS, SUSI - ARKUUS

Kettu ja susi ihastuu toisiinsa. Suden nimi on Wolf Roud. Ketun nimi on Fox Robotti. Mitä tapahtuu, jos sekoittaa ketun ja suden yhteen? Siitä tulisi Wolf Foxi. – Riina

(Kuvat netistä)

Yksi opiston vapaa-ajankerhoista on lemmikkieläinkerho. Lemmikkieläinkerhossa tutustutaan eri kotieläimiin ja niiden hoitamiseen. Tavoitteena on saada eri aistituntemuksia eläimen lämpimästä vastaanotosta. Eläimet ovat helposti lähestyttäviä ja ne saavat opiskelijan rentoutumaan. Eläinten läsnäolo lisää hyvinvoinnin tunnetta, auttaa saamaan katsekontaktia ja harjoittelemaan vuorovaikutustilanteita. Kerhossa voi kokea, millaista olisi hoitaa omaa lemmikkieläintä. Kerhossa voidaan myös askarrella ja piirtää eläinaiheisia juttuja.

Hanna Kajuutti taiteili näin hienoja eläimiä.

Monimuoto-opetuksen alkaessa ATK-laitteita hankitaan lisää. Nykyiset mikromme ovat kovassa käytössä. Tämänkin lehden kuvia ja kirjoituksia on laadittu piirros- ja tekstin-käsittelyohjelmin.

Myös vaikeavammaisille tietotekniikka antaa uusia mahdollisuuksia. Bliss-merkkejä on harjoiteltu Jounin taulun avulla.

Kuvassa Mikael miettii, mitä kirjoittaisi.

Kuluneen syksyn aikana olemme monta kertaa miettineet, mikä itsekunkin opiskelijan kohdalla olisi sitä tärkeintä on oleellisinta juuri hänen elämänsä ja tulevaisuutensa kannalta. Tietoja tulee tulvimalla, monelaisia taitoja tarvitaan. Mikä on sitten sitä kaikkein keskeisintä? Varmasti yksi keskeinen asia on se, että oppisimme elämään sopusoinnussa itsemme kanssa hyväksyen itsemme sellaisina kuin olemme eikä yrittäen olla jotain muuta kuin olemme, ei kadehtien lähellämme olevia, vaan eläen omien mahdollisuuksiemme mukaan. Jos olenne sinut itsemme kanssa, on toisenkin hyväksyminen paljon helpompaa ja jaksamme yhdessä yrittää eteenpäin. Nopeasti muuttuvassa maailmassa oman elämäkatsomuksen rakentaminen on tärkeää. Elämässä tarvitaan jotain pysyvää, jotain sellaista, mihin voi luottaa silloinkin kun kaikki tuntuu ympärillä sortuvan. Joulun sanoma on yksi sellainen pysyvä, turvaa antava elementti, jonka varaan elämän voi rakentaa.

Toivonkin, että taas tänä jouluna voimme hiljentyä kokemaan elämämme keskeisimpiä asioita ja uskoa, että meille, minullekin on syntynyt Vapahtaja.

Onnellista joulua toivottaen *Sisko*

Tietotekniikka ja sen opiskelu on muuttunut valtavasti 20 vuodessa. Laitteet ja ohjelmistot ovat kehittyneet. Koulupäivien aikana on tieto- ja viestintätekniikan (TVT) oppitunteja ja parina iltana viikossa on mahdollisuus käyttää opiston tietokoneita kahdessa tietokonealuokassa.

Tietokoneiden lisäksi opistolla on opiskelijoiden käytettävissä oppitunneilla myös tablet-laitteita. Opiskelijoilla on myös omia älylaitteita (kännyköitä ja tablet-laitteita), joilla he pelaavat ja viestittelevät ahkerasti.

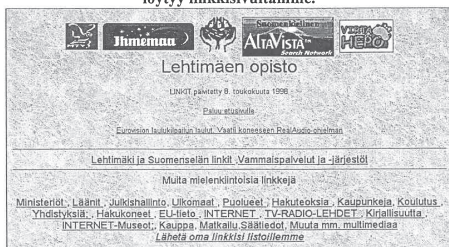
Opiston kotisivut ovat kokeneet muutoksia vuosikymmenten aikana.

Nyt meidät löytää osoitteesta
<https://www.lehtimaenopisto.fi>

1998
LEHTIMÄEN OPISTO on nyt myös Internetissä. Löydät meidät osoitteesta
<http://www.lehtimaki.fi/>

Sivulta löytyvät kaikki tärkeät tiedot Lehtimäen opistosta, sekä linkit sähköposteihimme. Myös kattava kokoelma vammaisten Internetpalveluista löytyy linkkisivuiltamme.

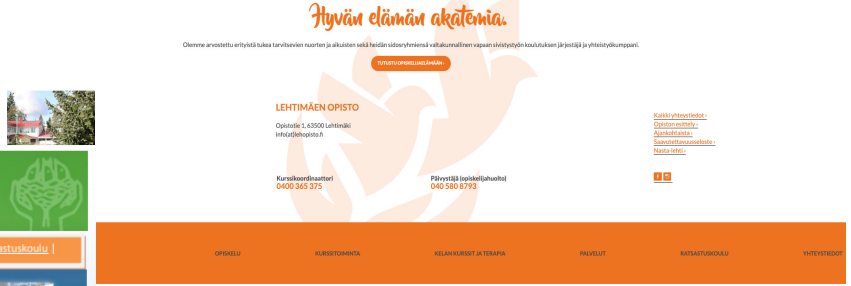
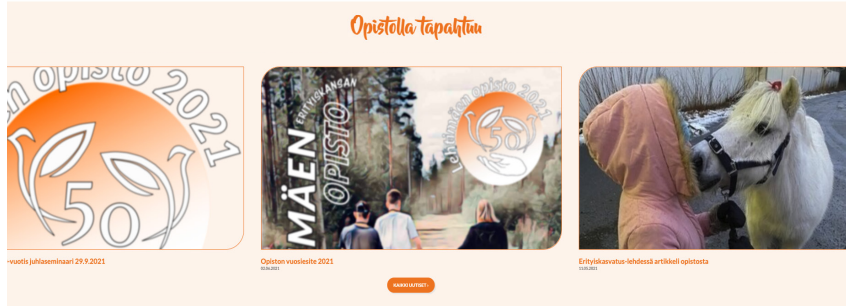
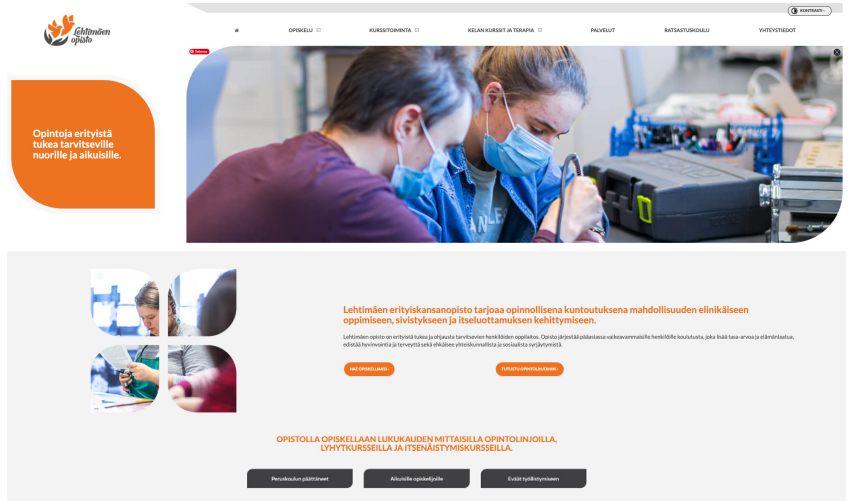

2012

Joko olet tutustunut Lehtimäen opiston uusiin kotisivuihin?
 Osoite on www.lehtimaenopisto.fi

2021 (sivuston etusivu)

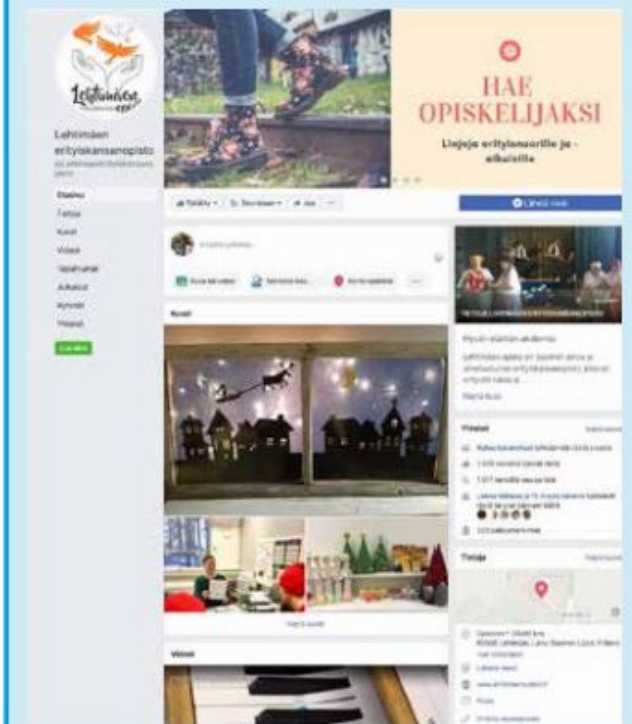
Lehtimäen erityiskansanopiston tapahtumia voi seurata useasta eri sosiaalisen median kanavasta. Sosiaalinen media nopeuttaa eri tapahtumista tiedottamista, tiedonsaantia ja ihmisten tavoittamista. Liity sinäkin seuraamaan Lehtimäen erityiskansanopistoa sosiaalisessa mediassa, niin saat olla mukana sekä opiston arjessa että juhlassa.

Tämä Seuraa meitä somessa -juttu julkaistiin Joulunastassa nro 123 vuonna 2019. Osoitteet ovat edelleen voimassa - käyhän tutustumassa.

Facebook on sosiaalisen median sivusto, jonka välityksellä voit lähes päivittäin seurata Lehtimäen erityiskansanopiston opiskelijoiden opiskeluun ja vapaa-aikaan liittyviä kuvia. Saat Facebookin välityksellä tietoa myös opiston tapahtumista ja kursseista.

facebook.com/lehtimaenerityiskansanopisto

Instagram (Insta, IG) on sovellus, joka on tarkoitettu kuvien ja videoiden jakamiseen. Opiston Instagram -tilin löytää parhaiten lehtimaenopisto -hakusanalla. Hashtagien eli aihetunnisteiden eli #-merkillä merkittyjen sanojen avulla löytää kuvia ja videoita erilaisista aihepiireistä.

@lehtimaenopisto

Twitter on blogipalvelu, jonka avulla voi lähettää lyhyitä viestejä eli twiittejä seuraajilleen ja seurata toisten käyttäjien twiittejä. Twitterin avulla voi jakaa näkemyksiä, kuvia, linkkejä ja videoita. Lehtimäen opisto on myös Twitterissä.

@lehtimaenE

YouTube on netissä toimiva videopalvelu. YouTube käyttäjät voivat katsoa kanavalta myös Lehtimäen erityiskansanopiston videoita.

youtube.com Lehtimäen erityiskansanopisto

Nämä edellä kuvatut somekanavat ovat löydettävissä myös opiston kotisivujen kautta osoitteesta www.lehtimaenopisto.fi

QR-koodi eli ruutukoodi on kuviokoodi, johon on koodattu informaatiota esim. linkki www-sivulle. Matkapuhelimella QR-koodeja luetaan erillisillä sovelluksilla,

jotka voi asentaa sovelluskaupan kautta. Koodin lukemisen jälkeen puhelin toimii koodin sisältämän tiedon mukaan, esimerkiksi avaten opiston www-sivun. Testaapa tästä!

Geokätköilyrata oli aikuisopiskelijoiden kevään 2021 aikana suunnittelema ja toteuttama rata, jossa yhdistettiin geokätköilyn ja suunnituksen periaatteita. Tekovaiheessa tutustuimme suunnistukseen ja geokätköilyyn, karttoihin ja ilmansuuntiin. Rasteja on 15 ja niille kätkettiin geokätköjä. Geokätköihin suunnittelimme erilaisia tehtäviä - toiminnallisia-, tunnistus- ja arvaustehtäviä.

Kässäpaja oli ulkona. Puiden väliin oli pingotettu oksanhaaroja, joihin opiskelijat saivat pujotella erilaisia kuteita. Taidepajaan osallistujat tekivät kuutioita.

Iltapäivällä järjestettiin perinteiset ratsastuskilpailut maneesissa.

Tiistaina 11.5.2021 oli vuorossa retki Ähtärin eläinpuistoon.

Retkelle lähdettiin linja-autolla ja matkaan lähti koko opiston väki. Rosa piti kissanpenusta ja hänestä oli mukava pitää huppua päässä. Lila ja Daniel kertoivat sään olleen aurinkoinen. Minna muisti, että kävimme Mesikämmenessä syömässä oikein seisovasta pöydästä. Akin mielestä reissusta jäi mieleen pandat, jotka söivät bambuja. Anton piti enemmän oikeista karhuista.

Eläinpuiston kupeessa olevalla kotialäintilalla sai käydä rapsuttelemassa vaikka lampaita, kuten Hanna ja Rosa tekivät.

Aki bongasi eläinten lisäksi hienon rekisterikilven.

Keskiviikkona saimme nauttia Seinäjoen kaupunginteatterin Peppi Pitkätossu -esityksestä opistolla - katsoimme sen streamattuna.

Kuvat Seinäjoen kaupunginteatteri

Keskiviikko-iltapäivällä osallistuimme kärryajeluun, ja maanantaina aloitettuja pajoja jatkettiin.

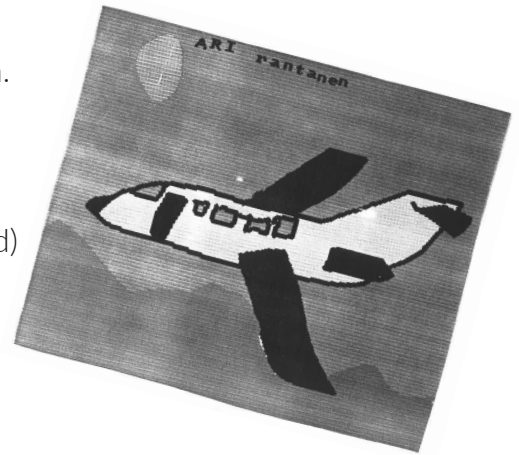

Torstaiksi osui helatorstai. Torstain ohjelma oli normaalin viikonlopun ohjelman kaltainen ja tällä kertaa musiikkipainotteinen.

Perjantaina oli mm. sauna- ja uintivuorot. Leirikouluviikon kruunasi iltapäivällä jäätelöbaari.

Leirikouluviikkoja on ollut opiston ohjelmassa joka kevät ennenkin. Reissuja on tehty mm. Lappiin, Norjaan ja Tanskaan. Virossa on vierailtu usemmankin kerran Tartossa, Pärnussa ja Tallinnassa. On tehty laivaristeilyjä Ruotsiin ja vietetty päivä Tukholmassa ja Kolmårdenissa. Välimeren maista mm. Turkki, Tunisia ja Rhodos ovat tulleet tutuiksi. Pietarissakin (Leningrad) on käyty.

Ohessa on muutamia muisteluita, joita on poimittu satunnaisotannalla vanhoista Kevätnastoista.

TURKIN MATKA
LÄHDIMME 30.4.92. TORSTAI AAMUNA KELLO 5.00 OPISTON
EDESTÄ BUSSILLA PIRKKALAN LENTOKENTÄLLE. PITIOLLA
KELLO 7.15 PASSINTARKASTUKSEN TAKIA. RUOTSALAINEN LENTO
KONE LÄHTI KELLO 9.15 DALAMANIN LENTOKENTÄLLE.
OLIMME VIIKON TURKISSA. AURINKO PAISTOI MELKEIN JOKA
PÄIVÄ. ASUIMME HOLLI ERDENISSÄ KAHDENHENGEN HUONEISSA.
SUNNUNTAINA MENIMME BUSSILLA TURKKILAISEENILTAAN
SIELLÄ OLI KOLME NAPATANSSIAA JA KANSANTANSSIOITA.
KÄVIMME OSTOKSILLA JA OSTIN NAHKATAKIN JA 5 KASETTIA
JA 6 TEEPAITAA JA AURINKOLASIT JA OLOASUN.
KUN ME LÄHDIMME HOTELLI ERDENISTÄ ALKOI SATAA VETTÄ
KUINAISAA. TULIMME OPISTOLLE KELLO 23.30
TEHNYT KIMMO T

KevätNasta 1992 nro 69

Turkinkinmatka 30.4.92
Turkissa oli 28c lämmintä? Me oltiin joka aamupäivät auringossa
ja uimassa. hotelin uimaalta. ja sitten lähdettiin kiertämään
joka liikkessa ettimässä sopivaa päälle pantavaa. Me käyntiin
yhdessä nahkaliikessä ostin sieltä nahkapusankan ja nahkahameen
me käytiin suymässä taas lähdettiin kaupoissa käymään ja
löisnin sen vuyö mistä oli puhe! Missä oli ruusun kukan kuva
vyön keskellä ja ostettiin papukaija korvitkset pusakan
samalainen kuvio korvissasissakin. Ja sitten keskiviikolla me
viettiin turkilaisessa illassa ja syötiin siellä ja oltiin
pitämässä hauskaa ja tanssittiin kovalla vauhilla
napatanssijoiden kanssa. marko i. tanssitti minua koko illan ja
ssitten lähdettiin hoteliin päin marko i. ei tiennyt että nän ei
saanut tulla mun elinan huoneseen.

Tallinnan-matka

Me lähdimme 1.5. sunnuntaina yöllä klo 24.00 Lehtimäeltä. Linja-autoja oli kaksi. Meidän porukka oli ensimmäisessä autossa. Toiset porukat menivät toisella autolla. Me menimme Helsinkiin, olimme perillä kello 26. Laivamme lähti satamasta 10.30 kohti Tallinnaa. Aun laiva oli Tallinnassa, joutuimme tullitarkastukseen. Sitten sen jälkeen menimme kolmella linja-autolla Tallinnan nimiseen hotelliin. Huoneet olivat mukavia. Minun huonetoverit olivat: Ritva Paananen, Pirkko Nieminen, Anne Lehto ja minä itse. Ruoka oli hyvää. Voin mainita yhden ruoan nimen: ranskaliset perunat ja kyljys. Siellä oli mukavia nähtävyyksiä. Muistan kaksi paikkaa: Tompean linna ja Viru-hotelli. Siellä oli myös suomalaisia turistikauppoja. Kävin niissä molemmissa. Ostin itselleni kellon Isälle ja äidille Miedon pullon, verkjelleni lp-levyn, ja serkulleni pienen nukan. Me lähdimme sieltä hotellista torstaina ja olimme perjantaina Helsingin satamassa kello 20 vaille 11. Ja sitten me menimme taas linja-autoon ja jatkoimme matkaa Lehtimäen opistoon. Olimme Lehtimäen opistolla kello 05.00. Sen jälkeen kaikki menivät omiin soluihinsa tutimaan. Oli oikein mukava Tallinnan-matka. Enen joskus vielä Tallinnaan.

Pauliina Lehtimäki

kirjoitti: Päivi E.

KevätNasta 1977 nro 32

LEIRIKOULUSSA RODOKSELLA 1.5. - 9.5.1987

Kansanopistovuoden kohokohdaksi muodostui leirikoulumatka Rodokselle. Koko lukuvuoden ajan oli myyjäisten ja muiden tempausten avulla kerätty rahaa tavoitteen saavuttamiseksi. Sadan henkilön matkan hinnaksi tuli 230 000 mk.

Tukea saimme myös monilta yhteisöiltä, jotka avustivat kotipaikansa opiskelijoita. Kiitokset Pelastakaa Lapset ry, Suomen Oskari-litto, Oskar Öflundin säätiö, Lions Klubit ja ladyt, Kehitysvammaisten Tukiyhdistykset, Mannerheimin Lastensuojeluliiton osastot - te teitte monille mahdolliseksi leirikoulumatkan. Suurimman vastuun matkan onnistumisesta joutuivat tietenkin kantamaan avustajina toimint opiston henkilökunta. Ennen matkaa tehtiin satoja talkootunteja arpaisten, kirpputorien, myyjäisten, talkoiden, kynntilöiden valmistamisen, pullokeräyksen ja Kirkonkylän Nuorisoseuran iltamien merkeissä. Tästä valmistelusta toiminnasta kiitos koko henkilökunnalle. Vain se että matkalla oleva henkilökunta ilman eri korvausta, työskenteli tauotta oman ryhmänsä kanssa, teki mahdolliseksi toteuttaa leirikoulun. Henkilökunnan lahjaa opiskelijoille ei voida rahalla mitata.

Jokainen hetki lähdöstä paluuseen asti sisältää uusien asioiden oppimista ja käytäntöön soveltamista. Sen lisäksi, että tutustutaan vieraaseen maahan, sen historiaan ja nykypäivän elämään opitaan asumaan hotellissa, ruokailemaan ravintoloissa, käyttämään maksuvälineenä vieraan maan rahaa sopeutumaan uuteen ympäristöön. Leirikoulu on kokonaisvaltaista oppimista kokemus, jota teoriassa ei voi korvata millään tavalla. Matkailu avartaa ja saa vammaisen nuoren kokemaan tasa-arvoisuutta.

Tässä koosteessa esittelen opiskelijan ajatuksia leirikoulusta:

Nimimerkki Matkalla ollut kertoo:

Lähdimme täältä opistolta 1.5. vappupäivänä klo 10.00. Pysähdyimme Pälkäneellä. Saavuimme Helsinki-Vantaan lentokentälle noin klo 16.00.

Lentomme oli myöhässä noin kolme ja puoli tuntia. Kone nousi iltaan vasta 21.45. Lentosemalla lentoyhtiös tarjosi meille kahvin, tai kaljan ja voileivän. Viimein kun lentomme oli päässyt alkuun, saimme ruokaa ja oloamme tuntui mukavalta.

Eläintarhassa on yli 10 000 eläintä ja yli 500 eri lajia.

OPINTOMATKA LENINGRADIIN 23.4. - 27.4.1983

Usean vuoden ajan on ulkomaanmatka ollut perusoppijakson kohokohtana. Siitä puhutaan paljon ennen matkaa. Se antaa paljon työtä opiskelijoille ja henkilökunnalle. Nähdäksemme matkaa antaa kuitenkin paljon uusia kokemuksia ja avartaa maailmankuvaa. Se on tärkeä askel erilaisissa olosuhteissa elävien ihmisten ymmärtämisessä. Matka antaa uuden näkökohdan omien olojen arvioimiseen. Matkasta kirjoitetaan paljon. Olen tähän kerännyt katkelmia opiskelijain aineista.

Näin Kari Lyhty Kauneinta mitä olen koskaan nähnyt. Siellä on paljon katsottavaa. Ihmiset ovat hillittyjä, eivät möykkää kaduilla. Täytyy ihailia heidän järjestelmällisyyttään. Sääkin oli mitä parhain, lämmintä ja auringonpaistetta riitti. Eremitaasissa oli arvokkaita tauluja, joita katsoisi pitempäänkin. Se ei kuitenkaan aikapulan vuoksi ollut mahdollista. Leningradissa on yhtä paljon asukkaita kuin Suomessa. Vanhoja rakennuksia rakennetaan uudestaan. Päältä päin ovat samanlaisia kuin ennen mutta sisäpuolelta nykyaikaisia asuintaloja. Vanhoja autoja liikkuu turhan paljon. Tähällä ei auto joudu varmaan alla kova. Se maksaa vain viisi kopeekkua. Siellä pidetään silmällä jotta jokainen maksaa. Venäläinen ruoka on tutustumisen arvoinen asia. Käsitetty on siellä kaunista, puulippaat ovat suosittuja. Silloilla on kiva katsoa Nevaa, ja unohtaa kaikki muu. Venäläinen Rock-musiikki kehittyä ja etsii uusia vaihtotteita lännestä silti unohtamatta venäläisiä arvoja. Aika on liian lyhyt tutustua siihen - pitäisi asua vähintään vuosi siellä.

Yöllä matkustaminen on melkein kaisissa matkakertomuksissa mukana. Oikein hyvin ei kuukaan nukkunut, sillä olihan edessä jännittävä tullitarkastus.

Näin lähtötunnelmista nimim. matkasta väsynyt Oli ihana kevyinen päivä. Aikaki olivat jännittyneitä, sillä olihan edessä mukava ilta: kaikki lähtivät Leningradiin. Aukku oli jo kaikilla pakattuna ja niin oltiin valmiina lähtöön. Ilalla söimme tukevasti, sillä oli pitkä yö edessä. Autot saapuivat noin klo 23.30 ja kaikki nousivat autoon. Yöllä melkein kaikki nukuivat ja jotkut eivät ehtineet. Aamulla noin seitsemän aikaan olimme Suomen tullissa ja sitten vähän matkaa Neuvostliiton tullissa. Aikaki olivat hermostuneita, jos heidän kassinsa tarkastetaan. Mutta turhaan olimme hermostuneita...

Nimimerkki, Lyhyesti, mutta ytimekkäästi muistelee näin: Vähän ennen tullia jännitti, mielikuvitus teki tepposen. Tuli mieleen ettei selviäsiikään siitä läpi ja tapahtuisi jotain kamalaa. Mutta ei hätää. Saavuimme rajalle ja tulliin. Astuimme reippaasti bussista ulos. Hymy, jonka yrittäin kohdistaa vartioidelle ja tullivirkailijalle hyttyi, koska totesin, etteivät nämä pojat turhaa virmoile. Näytin jäykästi henkilöilijäystodistukseni ja saatuaani sen takaisin livahdin ulos.

KevätNasta 1987 nro 59

KASVITIETEELLISISSÄ PUUTARHASSA

Kaupungin läheisyydessä Pirita joen rannalla sijaitsee kasvitieteellinen puutarha. Siellä kasvavat vierekkäin ulkomaiset harvinaisuudet ja tutut virolaiset kasvit. Sieltä löytyi silmäniloja kaikille.

KevätNasta 1983 nro 51

Leirikoulu Risteilyllä.

Mä olin tänä vuonna leirikoulu matkalla risteilyllä. Siellä oli tosi kivaa. Olin discossa ja join mä vähän alkoholiakin. Siellä myös esiintyi Kari Vepsä. Me lähdettiin täältä opistolta maanantai iltapäivällä noin, klo 13.30 ja palattiin tiistain ja keskiviikon välisenä yönä noin, klo 1.30. Mun ryhmänjohtaja oli Ulla-maija Sepponen ja mun ryhmään kuului mun lisäksi Minna Randelin. Todella hauska matka.

Jenni Niemi.

Leirikoulumatka turkkiin 1.5-8.5.

Lauantaina 1.5 lähdimme linja-autolla Helsingin lentoasemalle klo 3.30. Lentomatka molempiin suuntiin meni hyvin. Minusta turkinmatkassa parasta oli auringonotto ja lomasta nauttiminen. Huonoja kokemuksia turkista ei ollut ollenkaan. Kaikin puolin hyvä turkin matka.

Leirikoulumatka Viron Pärnuun.

Leirikoulu matka alkoi linja-autolla klo 04:00 ja matka jatkui suoraan Helsingin laivasatamaan. Siellä oli tosi mukavaa ja ihmiset olivat mukavia ja tapahtumia oli sopivasti mutta olisi saanut reissu olla vähän pitempi. Säätt olivat todella hyviä ja oppilaiden kanssa oli mukava työskennellä yhdessä ja ruoka oli todella hyvää. Tulliaisia tuli ostettu ja kierreltiin kaupoissa ja toreilla ja vaatteita tuli hankittua tosi paljon. Siellä oli tosi hyvä porukka ja meillä oli todella hauskaa ja me käytiin syömässä ravintolassa ja pitsariassa. Me käytiin ystävyyskoululla ja siellä oli esityksiä ja urheilupäivä ja yhtenä iltapäivänä siellä oli järjestetty disko meitä varten ja se oli todella mukavaa ja hauskaa. Hotellihuoneet oli todella tilavia ja mahtavia. Oppilaiden kanssa me tehtiin helmikoruja ja piirrettiin ihmisen vartalo ja käytettiin eri materiaaleja ja se saatiin valmiiksi. Tulopäivänä me käytiin syömässä Hesburgerissa ja se oli iltapala ja osa söi hampurilaisia ja osa pitsaa. Me käytiin pieneläin puistossa ja eläimet olivat todella pieniä mutta mukavia ja hauskoja ja niitä sai silittää. Laivamatka meni tosi hyvin. Me käytiin pursiseuralla syömässä.

Leirikoulu Risteilyllä.

Minä olin laivalla viime viikolla yhden yön, sitten minä ostin seuraavana päivänä itselleni avaimenperän ja tietysti karkkia. Yhden tölkin en muista mitä muuta. Mutta me oltiin yöllä vasta perillä eli olin aika väsynyt joten menin suoraan sänkyyn ja peiton alle eli tein saman tempun kuin lähtöpäivänäkin. Maijulena Kupari

TALLINNAN VANHA KAUPUNKI

Tori oli aika vanha ja siellä oli paljon käsitöitä. Torilla kaupattiin paljon tavaraa. Kerrostalot oli rakennettu tiilistä, ne olivat isoja ja ne oli rakennettu kiinni toisiinsa. Kadut ja tori oli rakennettu kivistä. Kadut olivat kapeita, pieniä ja autoja oli vähän. Vanhassa kaupungissa oli paljon eri maiden lippuja, pyörätakseja, ruokapaikkoja ja kirkkoja. Siellä oli mielenkiintoista. Vanhan kaupungin meille esitteli matkaopas.

Kalle, Eino ja Anton

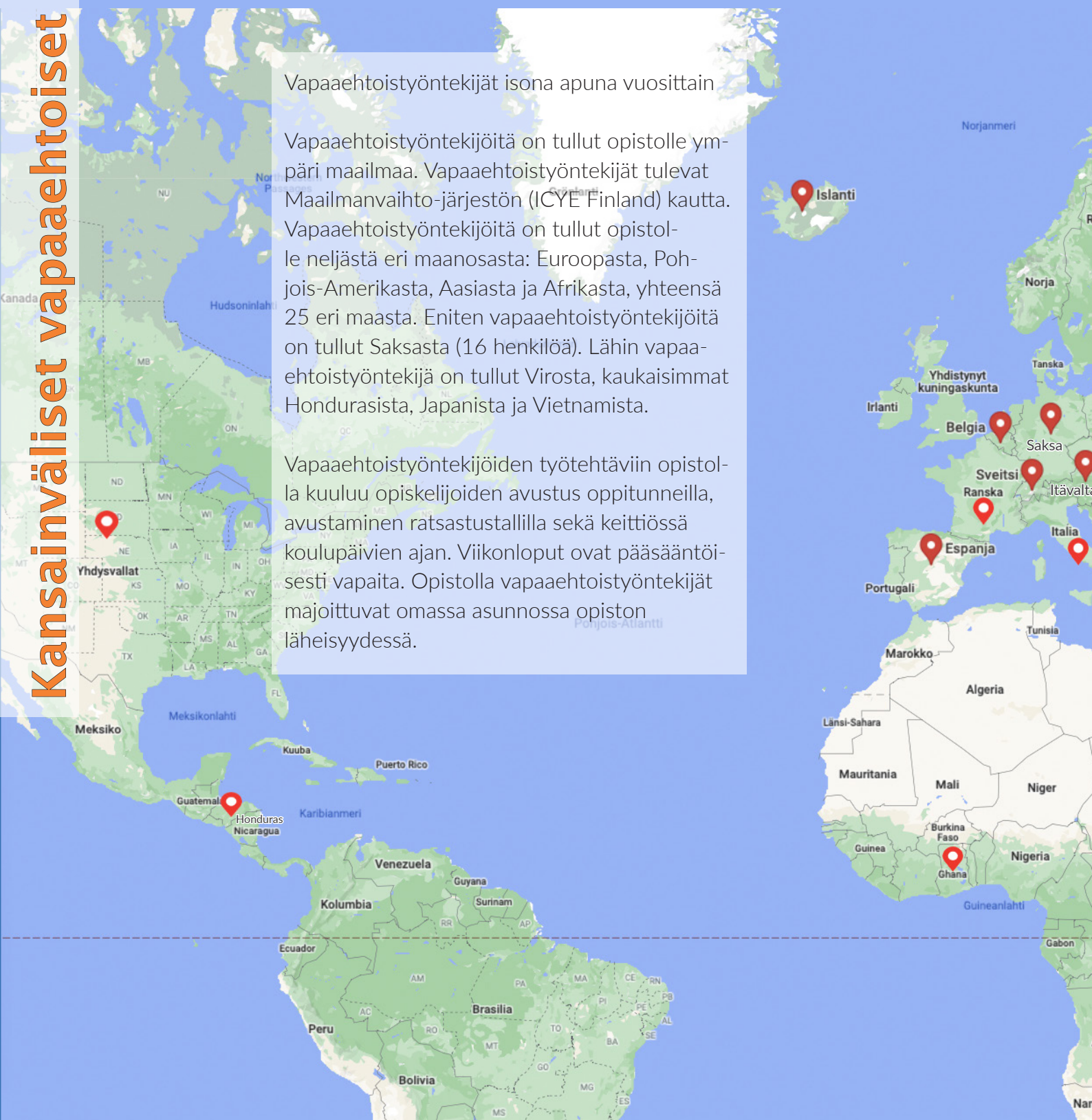

Tallinnan vanha kaupunki on rakennettu varhaisella keskiajalla. Vanha kaupunki jakautui aikoinaan Toompean mäellä sijainneeseen linnaosaan eli yläkaupunkiin sekä myöhemmin linnan ympärille muodostuneeseen alakaupunkiin, jota hallitsi porvareiden, käsityöläisten ja kauppiaiden valitsema kaupunginraati

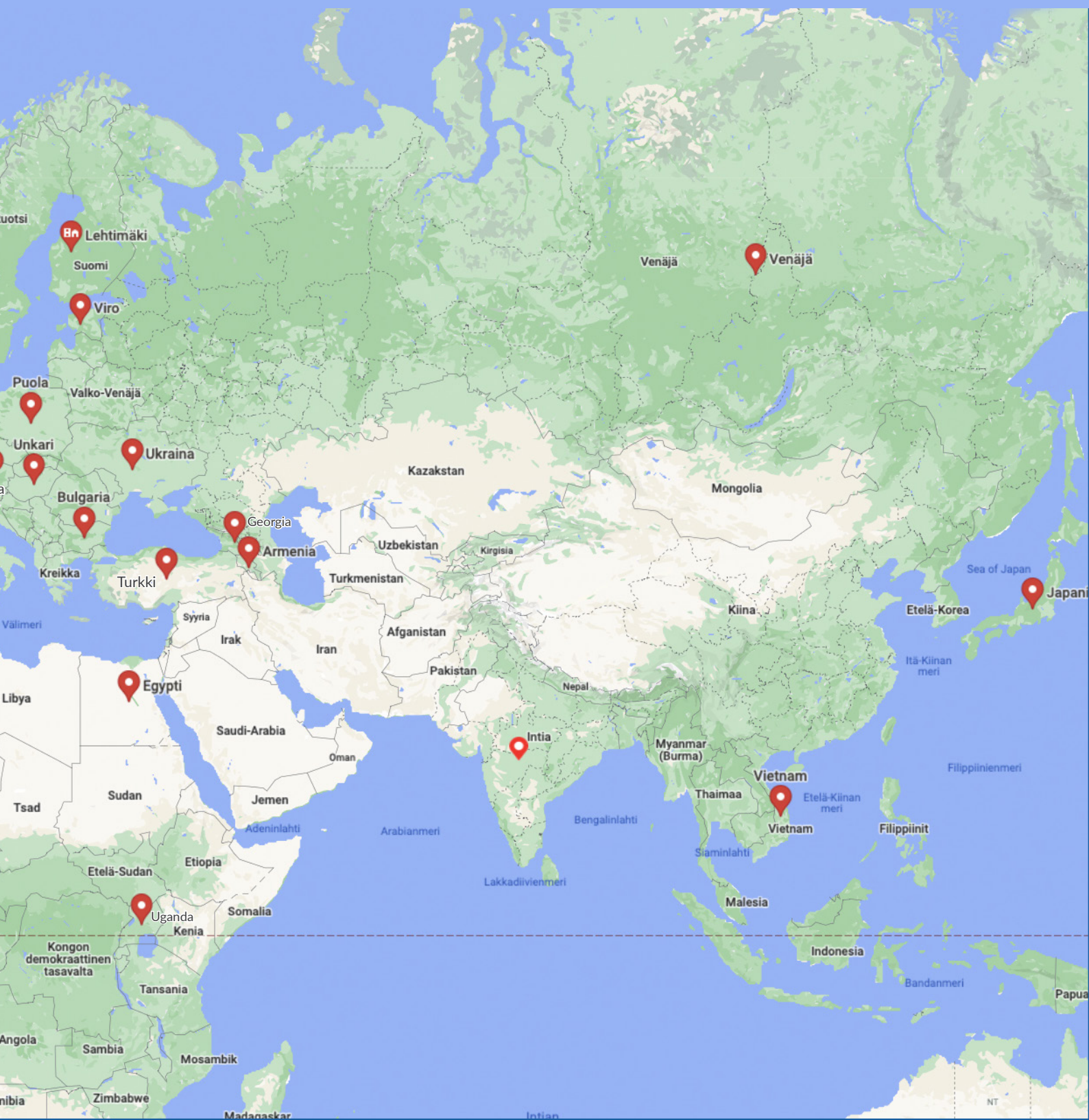
Vapaaehtoistyöntekijät isona apuna vuosittain

Vapaaehtoistyöntekijöitä on tullut opistolle ympäri maailmaa. Vapaaehtoistyöntekijät tulevat Maailmanvaihto-järjestön (ICYE Finland) kautta. Vapaaehtoistyöntekijöitä on tullut opistolle neljästä eri maanosasta: Euroopasta, Pohjois-Amerikasta, Aasiasta ja Afrikasta, yhteensä 25 eri maasta. Eniten vapaaehtoistyöntekijöitä on tullut Saksasta (16 henkilöä). Lähin vapaaehtoistyöntekijä on tullut Virosta, kaukaisimmat Hondurasista, Japanista ja Vietnamista.

Vapaaehtoistyöntekijöiden työtehtäviin opistolla kuuluu opiskelijoiden avustus oppitunneilla, avustaminen ratsastustallilla sekä keittiössä koulupäivien ajan. Viikonloput ovat pääsääntöisesti vapaita. Opistolla vapaaehtoistyöntekijät majoittuvat omassa asunnossa opiston läheisyydessä.

Karttaan on merkitty ne maat, joista vuosien saatossa on Lehtimäen opistolle tullut vapaaehtoistyöntekijöitä. Lehtimäen opistolla on ollut esimerkiksi Saksasta 16 vapaaehtoistyöntekijää vuosien varrella.

Tänä lukuvuonna (2021-2022) vapaaehtoistyöntekijät tulevat Italiasta ja Ranskasta. Ryhmä 3:n opiskelijat (Mika, Alex, Janne, Juha ja Eemeli) keksivät ja esittivät heille haastattelukysymyksiä.

Kysymyksiä vapaaehtoistyöntekijöille

1) Mikä on nimesi?

- Laurie
- Georgia

2) Mistä päin tulet? Mistä olet kotoisin?

- Laurie: Länsi-Ranskasta Quimperin kaupungista
- Georgia: Italiasta Trenton kaupungista

3) Mitä sinulle kuuluu?

- Laurie: Olen iloinen, että olen täällä. Rakastan Suomea. Auringonpuute hieman väsyttää.
- Georgia: Hyvää kuuluu.

4) Onko sinulla lemmikkieläimiä?

- Laurie: Kyllä. Minulla on viisi kissaa ja yksi koira.
- Georgia: Kyllä. Minulla on neljä kissaa ja yksi koira.

5) Onko kiva olla Suomessa? Mistä pidät Suomessa?

- Laurie: Kyllä. Pidän erityisesti luonnosta, ruskasta, lumesta sekä opistosta ja opiskelijoista.
- Georgia: Kyllä. Pidän erityisesti ihmisistä, koska he ovat kohteliaita, sekä pidän lumesta.

6) Oletko nähnyt joulupukkia?

- Laurie: En vielä.
- Georgia: En vielä.

7) Mikä on lempiruokasi?

- Laurie: Ranskalainen juusto ja paella. Suomessa tykkään mustikkapiirakasta.
- Georgia: Pasta. Suomessa tykkään lohesta.

8) Mitä harrastat?

- Laurie: Urheilua, lukemista ja ystävien kanssa hengailua.
- Georgia: Pidän lukemisesta ja kokkaamisesta.

9) Minkälaista musiikkia tykkäät kuunnella?

- Laurie: Pidän kaikenlaisesta musiikista.
- Georgia: Tykkään pop-musiikista, kuuntelen paljon italialaista musiikkia.

10) Tykkäätkö olla opistolla? Mistä erityisesti pidät?

- Laurie: Tykkään. Pidän erityisesti opettajista, koska he ovat kärsivällisiä, sekä hevosista.
- Georgia: Kyllä. Opiskelijat ja opettajat ovat mukavia. Lempiaiineeni on kädentaidot.

Haastattelijoina toimivat ryhmästä Janne ja Mika.

Yhteiseen kuvaan halusi vain osa pojista.
Vasemmalta Juha, Alex, Laurie, Janne ja Georgia.

Our Volunteer Year in Lehtimäki

In July 2021 we came back to Germany after a meaningful year in Finland full of new experiences and friendships. We are Sophia and Paula - volunteers at Lehtimäen opisto for 10 months.

Our adventure started in September 2020 with two weeks of quarantine. Although we were eager to start our work at opisto, we enjoyed the time together and used it to get to know Lehtimäki and each other.

After that we were able to get to know the school and all the students. We were greeted very warmly by the workers and students and immediately felt welcome. During the week we got to work with the students in their classes, assisted the riding instructors during the riding lessons and helped in the school kitchen.

We had a lot of fun making music with the students, especially at the successful christmas and spring concerts. We really enjoyed being creative with the students, cooking and learning new things with them.

In our free time we took long walks through the amazing Finnish nature, picked berries and mushrooms and cooked a lot. We learned to love the Finnish sauna, the Finnish culture and language. Especially all the wonderful people and the cute little Moomins found a way into our hearts.

On the weekends we were able to visit the amazing Finnish national parks and cities like Helsinki, Tampere, Turku or Rovaniemi. We will always remember the Northern lights, reindeer and mooses, all the berries, mushrooms, forests, coffees, Finnish lessons, riding lessons,, but especially you, dear students, teachers and workers. We are incredibly thankful for our amazing year and want to say thank you!

Moikka opiskelijat!

nyt me olemme taas Saksassa ja kaipaamme teillä. Me opiskelemme ja työskentelemme täällä ja ajattelemme sinua usein. Toivomme, että voitte hyvin ja nautitte ajasta koulussa. Meillä oli hauskaa kanssasi ja toivottavasti näemme pian.

Ja hyvää syntymäpäivää opistolle!

Toivottaen,

Sophia ja Paula

Kesäopintolinja

Tilaus kesäopintolinjan syntymiselle tuli keväällä 2020, jolloin muutamat opiskelijat halusivat jäädä Lehtimäen opistolle kesäksi. Heidän toiveensa toteutui. Kesä 2020 opistolla toi tullessaan myönteisiä kokemuksia ja siitä syntyikin ajatus virallisen kesäopintolinjan perustamisesta. Kesäopintolinja aloitti Lehtimäen opiston uutena toimintamuotona 31.5.2021. Opiskelijoiden määrä vaihteli viikoittain 10–18 opiskelijoiden ollessa välillä kesälomalla. Myös kesäopintolinjan vetäjä vaihtui opetushenkilöstön lomien mukaisesti. Opetettavat oppiaineet laadittiin viikoittain ottaen huomioon kyseisen viikon vetäjän vahvuudet.

Kesäopintolinjan opinnot keskittyivät elämänhallintaan, arjentaiteihin, luontoon ja liikuntaan liittyviin sisältöihin. Keskeisenä teemana oli lähiympäristöön tutustuminen, jonka tarkoituksena oli luoda opiskelijalle käsitys ympäröivästä yhteiskunnasta ja omasta roolistaan siinä. Opiskelimme sellaisia asioita, joiden harjoittelu oli mahdollista toteuttaa kesäaikana. Oppiaineet liittyivät eri tavoin kesään ja kesän viettoon, ja ennen kaikkea olimme mahdollisimman paljon ulkona.

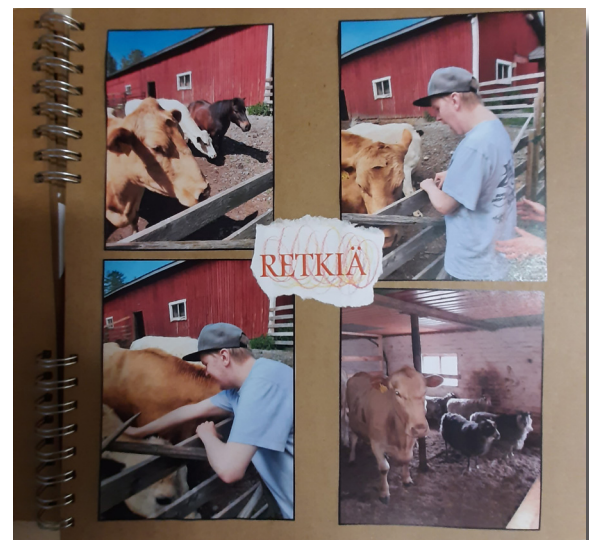
Kesäopintolinjalaisia alkukesästä 2021 nauttimassa auringon paisteesta. Vasemmalta Juuso, Eetu, Otto, Roope, Anton, Alina ja Ella.

Teimme retkiä, hoidimme hyötypuutarhaa, kokkailimme ulkona, uimme ja ratsastimme. Vietimme aikaa ja pidimme huolta Sessa-ponista. Kävimme myös asioimassa ja tietenkin huolehdimme oman huoneen siisteydestä. Otimme paljon valokuvia ja kuivasimme kasveja niin kuin ennen kouluissa oli tapana. Teimme valokuvista ja kasveista kurssipäiväkirjan.

Sosiaalisten taitojen harjoittelu korostui kesäopintolinjan arjessa, sillä opiskeluryhmä oli kaikissa toimintatuokioissa sama. Opeteltiin tulemaan juttuun ja pitämään huolta toisistamme. Opiskelijat osallistuivat mielellään ohjattuun ryhmätoimintaan ja aurinkoiset säät tekivät opiskelustamme vieläkin mielekkäämpää. Toisinaan oli kyllä niin kuuma, että otimme mallia Välimeren maista, ja vietimme siestää. Sekä opiskelijat että työntekijät antoivat kiitettävän arvosanan opinnoissaan onnistuneille kesäopintolinjan opiskelijoille sekä työhönsä motivoituneille työntekijöille.

-Riitta-

Kuvat kertovat, että
kesäopintolinjalla
2021 ennätettiin
osallistua
monenlaiseen
toimintaan.

Oppivelvollisuuden laajentuminen tuo uusia opiskelijoita Lehtimäen opistolle

Uusi oppivelvollisuuslaki tuli voimaan 1.8.2021. Sen myötä oppivelvollisuus laajeni 18 ikävuoteen ja toisen asteen opinnoista tuli maksuttomia lain piiriin kuuluville nuorille. Heillä on oikeus maksuttomaan toisen asteen koulutukseen sen kalenterivuoden loppuun saakka, jolloin he täyttävät 20 vuotta. Lain tavoitteena on, että jokainen peruskoulun päättävä suorittaa toisen asteen koulutuksen. Lisäksi lailla pyritään edistämään opiskelijoiden yhdenvertaisia mahdollisuuksia kehittää itseään kykyjensä ja mahdollisuuksiensa mukaisesti. Tavoitteena on myös vahvistaa ohjausta ja oppilashuollon palveluita. Jatkossa kaikilla oppivelvollisilla on velvoite hakeutua ja jatkaa toisen asteen koulutusta perusopetuksen jälkeen. Laki vaikutti käytännössä ensimmäisen kerran niihin nuoriin, jotka päättivät peruskoulunsa viime keväänä.

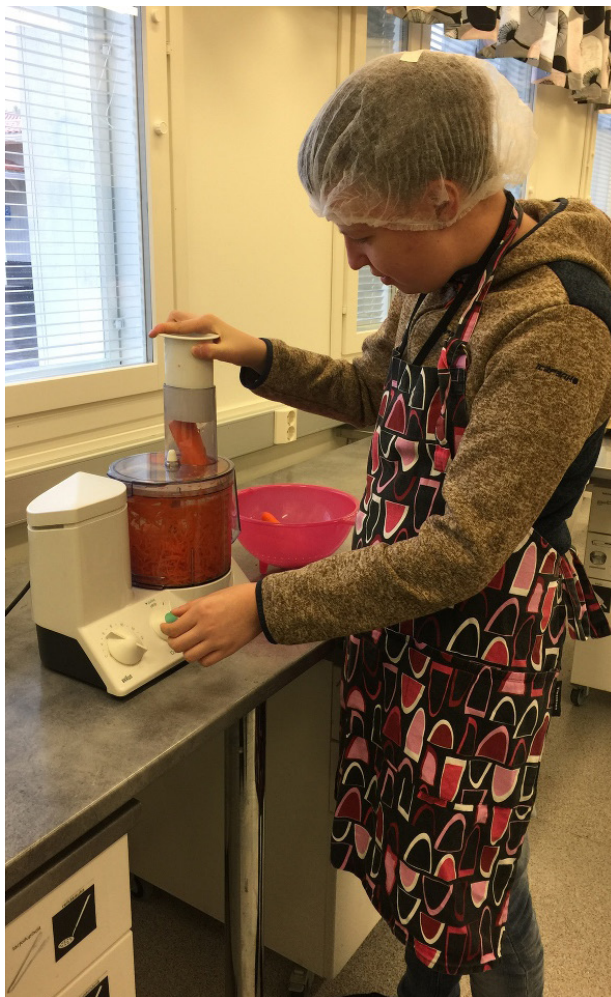
Uuden lain voimaantulo näkyy Lehtimäen opistolla, sillä myös Lehtimäen opisto järjestää opetusta peruskoulunsa päättävälle oppivelvollisille erityistä tukea tarvitseville nuorille. Lehtimäen opistolla opiskelee pääasiassa vaativaa ja moniammatillista erityistä tukea oppimiseensa ja kuntoutumiseensa tarvitsevia nuoria, joilla on autismitietoa, kehitysvammaisuutta tai moni- ja vaikeavammaisuutta. Opetuksen yhteydessä tehdään yhteistyötä huoltajien, ohjaajien, terapeuttien, terveydenhoitajien, tulkkien ja neuvotusvalmentajien kanssa. Opiskelu kestää yhdestä kolmeen vuotta opiskelijan yksilöllisistä tarpeista riippuen. Koulutuksen tavoitteena on vahvistaa erityistä tukea tarvitsevan nuoren elämänhallintataitoja ja oppimisvalmiuksia. Jokaiselle opiskelijalle laaditaan HOKS, joka sisältää opiskelijan opiskelun yksilölliset tavoitteet. Koulutus koostuu kansanopistojen yhteisistä oppivelvollisille suunnatuista opetussuunnitelman sisällöistä sekä opisto-kohtaisista valinnaisista opinnoista.

Opetussuunnitelman keskeiset sisällöt ovat:

- arjentaidot ja elämänhallinta
- opiskelu-, itsetuntemus- ja työelämä-
taidot
- vuorovaikutus- ja viestintätaidot
- matemaattiset perusratkaisutaidot ja
ongelmanratkaisutaidot
- aktiivinen kansalaisuus
- opiskelu- ja urasuunnittelutaidot
- valinnaiset suuntautumisopinnot.

Koulutuksen jälkeen opiskelija voi hakeutua jatkamaan opiskelua joko ammatilliseen erityisoppilaitokseen, Lehtimäen opiston aikuis- tai työelämäopintolinjalle, tai siirtyä omaan itsenäiseen elämään.

Uuden oppivelvollisuuden laajenemisen piiriin kuuluvilla opiskelijoilla on nyt takanaan ensimmäinen syyslukukausi. Seuraavaksi osa oppivelvollisuuden laajenemisen piiriin kuuluvista opiskelijoista kertoo opiskelusta Lehtimäen opistolla.

Aluksi opiskelijat pohtivat kuinka olivat päätyneet suorittamaan oppivelvollisuuttaan Lehtimäelle ja miltä opiskelujen aloittaminen tuntui.

- *"Edellisen koulun opettajat olivat ehdottaneet Lehtimäen opistoa uudeksi kouluksi."*
- *"Ensin tulín koulutuskokeiluun Lehtimäelle ja se meni mukavasti. Sitten päätettiin, että haen opistolle opiskelemaan."*
- *"Äiti päätti, että Lehtimäelle tuun."*
- *"Lehtimäelle tulo jännitti paljon, kun se oli uusi koulu mulle."*
- *"Ei jännittänyt yhtään."*
- *"Ensin jännitti, mutta täällä on kivaa, kun saa paljon uusia kavereita."*

Opiskelijat miettivät mitä eroa peruskoululla ja Lehtimäen opistolla on.

- "Lehtimäellä on asiointitunti. Silloin harjoitellaan viikkorahan käyttöä ja shoppailua lähikaupassa. Pitää tehdä ostoslista, eikä saa ostaa kaikkea mitä haluaa."
- "Vanhassa koulussa menin aina kotiin. Lehtimäellä ollaan yöstä ja illalla pääsee kerhoon."
- "Entisessä koulussa ei ollut mehu-automaattia."
- "Täällä ei tule läksyjä niin paljoa."
- "Me tehdään opistolla tietokoneella kirjaa, ei semmoista ollut vanhassa koulussa."
- "Täällä siivotaan oma huone. Se on semmoista valmennusta. Pölytkin pyyhitään ja kaikenlaista."
- "Mä oon opetellut pyykinpesua."
- "Opistolla saa ratsastaa, jos haluaa. Ja uida monta kertaa viikossa."

Opiskelijoiden ajatuksia oppitunneista:

- "Kotitalous on parasta ja pajalla mukavaa."
- "On puhuttu paljon tunteista. Se on kivaa."
- "Onko positiivinen vai negatiivinen tunne ja mikä filis."
- "Kierrätyskirja on hauska, siinä on hauskoja tehtäviä."
- "Matikkaa ja äidinkieltä tietysti pitää harjoitella, että kukaan ei huijaa raha-asioissa."
- "Kuvista ja kädentaitoja on myös."
- "Me on tutustuttu työelämään ja tehty vähän niiku oikeita töitä."
- "Oma ryhmä on liian kiva, välillä naurattaa ihan sikana!"

Daniel on yksi kymmenestä opiskelijasta uudella opistovuosi oppivelvollisille -opintolinjalla. Tässä juhlitaan Danielin synttäreitä. Hän täytti 16 vuotta

Tykkään olla tällä Teo-ryhmä Kurssilla kun saa tehdä moni puolista työtä ulkona sekä sisällä. Kummatkin ovat passeli hommeleita ja niitä on riittävästi pajan sisä sekä piha puolella. Roskien kerääminen onmpi lemppari alaa että piha pysyy puhtaan roslien kuuluu olla roskiksessa eikä luonnossa, pihan puhtaus on kaiken aan ja oon. Tärkeä asia poltto puiden vieminen onmpi myös mun suosikki duuni kun saa viedä niitä kodalle ja liiteriin ensi vuotta grillausta varten säilöön pakkaselta ja saateelta.

Toisessa jaksossa olisi kiva päästä S-market kauppa hyllyjä täyttämään pullo huoneeseen laittaa pullot, järkkään pähkin keräys puolelle prässäämään pähveja olis kiva duuni sekin. Lennun tuvalle pöytien pyyhkimistä kuulostais kivalta hommalt. Opo ja matematiikka ovat suosikki tuntejani ja kädentaidot on kanssa hyvä tunti. Toksul jaksolle otan nyt kun kerran talvi tulee kohta tulooan niin lumen luonnin hommakseni sellaisilta alueilta mihin talonmiehet eivät pääse auran kanssa tekeen auraustaan traktorillaan tai avantillaan. Tykkään luoda lunta kolalla sekä lapiolla.

Työtakki tietty päälle lumen luonti töihin ja lämmintä tietty vaatetta sen työtakin alle villapaita on jees. Piha sekä sisä töitä moni puolisesti talveksi olis kiva.

Tykkään asua solulla, tääl onpi erittäin hyvää ruokaa ja kasvikset maistuu moni puolinen ruoka on hyvä asia. Minulle vesi&maito ovat meitsin ruoka juotavat ja etenkin kaffi jälki ruokana pulan tai keksin kera maistuu aina kiisselitkin on mun lemppareita leipää menee iltapalalla joskus kaks tai kolme salaatin lehti ja kurkku&tomaatti syön myös aamupalaks.

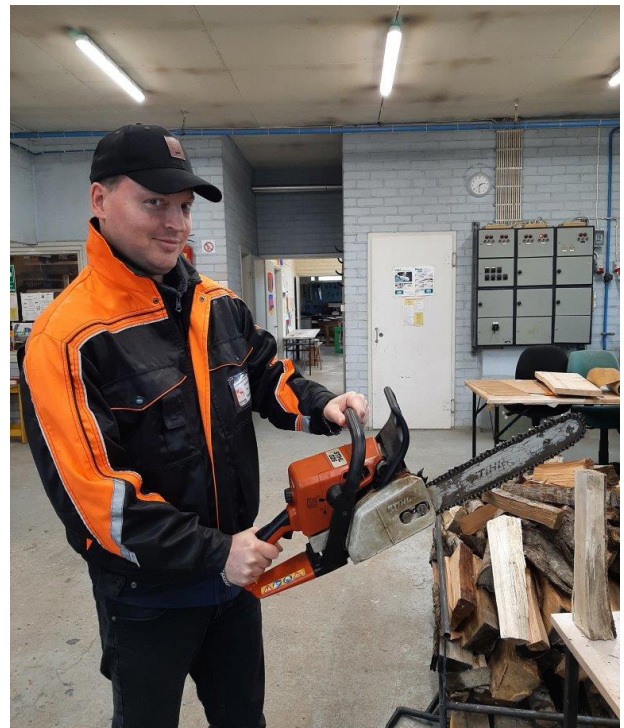
Nautin olla opiskelija, täällä on opettajat ja ohjaajat kivoja tulen toimeen heitien kans. Kakkos lukukaudelle tulee jonkisen verran uutukais jutskia jotka selviää minulle lähimpänä. Siellä sitä kakkos jakso olisin aivan otettu jos toteutuisi. Se kakkos jakso tulis olemaan sensaatiomainen jakso kunnialla tälle meitsin 24 kaksyht nelijän vuoden taipalluksen kunnialle. Tää onpi jo saavutus mulle että oon ollu jo noin kauvan opiskelu elämässä täällä Lehtimäellä. Välillä olen ollu työ elämäs kotiseudullain mut lopetin kun en enää tykänny olla siinä hälinä.

Viime vuonna tällä teorymän kurssilla kävästiin tään talon auto vaihtamassa uuteen autoon Seinäjoen j-rintajouppilla, oli kiva ja siisti kokemus. Ennen sitä vaihtoa siivottiin se vanha opiston auto myynti kondikseen, imuroitiin ja pestiin läpi kotaisin huolella ulkoa ja sisältä tuli täysin puhas pirssi.

Tämän entisen auton nimi oli volkswagen tämä uusi on merkiltään ford transit, komeen musta valkoinen erellinen oli koko musta tää nykyinen on tilaavampi sisä tiloiltaan.

Oli se entinenkin hyvä tila auto, ajoja kerty kiittävästi tään nykyisen auton kyytis ollaan jo käyty reissaamas vaikka ja mis. Ekku reissu oli alajärvi paja tarvikkeita pajalle meidän opiskelioitten käyttöön lähinä. Tää teo kurssi on minulle kuin olisin uuvestaan peruskoulun penkillä konsanaan kiva että toteutui tämä kurssi nimeltään teo. Tykkään olla muutenkin täällä lehtimäki opistolla koulussa. Koulu on mun juttu. Tää opiskelu on virkistäny meitsii huomattavasti enemmän, täällä oon iloinen ja jaksan opiskella oppitunneilla.

Pasi Alaranta työn touhussa opiston pajalla.

Jokku oppitunnit on jees 100% semmoisia oppitunteja sais olla enemmän. Koska viihdyn täällä tääl, on kavereita tullu uusia 24% , ton verran joka on sopiva määrä mulle.

Loma on eessä koht loman jälkee alkaa opparit jälleen. Lomalla autan isää piha sekä sisä hommiissa. Kolmas jakso vielä vähän kuttua mutta eiköhän sekin ole buugattu hyvillä jutskuilla joulun myyjäisetkin ovat vielä tulon päällä. Sinnekin on tehty aikalailla hyviä töitä kaiken sorttisia joka lähtöön yms puusta pahvista metallista kaiken näköset jutskuloista on tehty sinne myyjäisiin. Itellein olen tehny jo neljä työtä, jotka kulkee mun mukana. Kaks kaulassa yks kädessä. Olen kyllä myyntiinkin tehny yksi historillinen työni on semmoine nimeltään kun tressiavaimenperä, siitä tulee loman jälkee hitti tähän opiston pitämään myyjäisiin siellä joulun alla. Sitte niinkun lähinä että tämä opisto menestyisi hyvin jos tekis aluksi 11KPL ensin jos opettajan mielestä on hyvä idea niin voisin tehdä lisää, mutta ainakin aluksi nuo 11KPL ny ainaki se olis hyvä se sitte.

Pasi Alaranta

Olen työskennellyt Tainan kanssa pesulassa ma ke ja pe tunnin tai 2 tuntia minulla on ollut siellä aluslakanoiden korjaamista, pyyhkeiden viikkausta, vaatteiden vientiä solulle ja keskustelu tuokioita kylällä ja pyyhkeiden silitystä ja lakanoiden viikkaamista.

Maaritin kanssa olen siivonnut opiston puolella käytäviä ja myös lehtipinojen järjestämistä aulassa olen myös suihkutellut kukkien lehtiin vettä, että saadaan kukille vähän vettä.

Pidin pesulassa kaikki eniten siitä, kun kävimme Tainan kanssa vähän ajellulla opiston ympäristössä. Olen ennen inhonnut siivoamista mutta en enää, kun olen nähnyt, että siivoamiseen kuuluu paljon erilaisia töitä kuten vaateiden pesu, lakanoiden korjaus, muiden auttaminen on tosi tärkeää siitä tulee aina itselleenkin hyvä mieli. Maaritin töistä pidin eniten lehtien järjestämisestä, se oli niin rentoutuvaa työtä.

Liisa Anttila

Liisa Anttila opiston pesulassa.

Valtakunnallinen vammaisten kuvataidenäyttely Turussa elokuussa 2011

Joulunasta 2011 nro 107

Teatteritiimi kevään 2009 tauluprojektin kahdestatoista taulusta valitsi kolme taulua Vaku- näyttelyyn. Näyttely pidettiin vuoden 2011 Euroopan kulttuuripääkaupungissa Turussa.

Taulut kilpailivat valokuvien sarjassa ja sijoituivat joetulle toiselle sijalle. Palkinnoksi Teatteritiimi sai Väinö Aaltosen juhlamitalin, kunniakirjan, valokuvausopas ja kameralaukun.

NAYTELMAKERHON TAIDeprojekti

Syyslukukaudella me näytelmäkerholaiset valmistimme kaksi vaativaa esitystä. Palattuamme joululomalta tuntui vaikealta aloittaa heti uuden näytelmän suunnittelu. Mietittyämme asiaa, meille jäi kaksi vaihtoehtoa, joko tehdä joka viikko joku erillinen juttu tai ottaa joku projekti. Päädyimme projektiin ja valitsimme teemaksi taidemaalaukset.

Ensiksi valitsimme taidemaalaukset, joista meidän oli helppo tehdä ”kopiot” still- menetelmällä. Oli melko haastavaa löytää jokaiselle ryhmän jäsenelle sopiva ”rooli”. Kaiken rekvisiitan, asusteiden ym. tarvittavan löytäminen oli välillä kiven takana. Kuitenkin kaikki tarvittava löytyi näytelmäkerhon rekvisiittavarastosta tai henkilökunnalta, vain yhden peruukin jouduimme ostamaan.

Teimme ”tauluja” yhteensä 12 kappaletta. Yhden aamupäivän aikana valmistui 1-2 teosta. Jouduimme joskus odottamaan omaa vuoroa kolmekin tuntia. Saimme kehuja siitä, kuinka hienosti jaksoimme odottaa omaa vuoroa ja seurata toisten työskentelyä. Projekti onnistui erittäin hyvin ja olemme lopputulokseen sika tyytyväisiä ja ylpeitä itsestämme.

Tauluja valmistui sopivasti 12 kpl. Joten on aivan luonnollista, että taidenäyttelyn lisäksi julkaisemme myös kuukausikalenterin näistä teoksista.

NÄYTELMÄKERHON TAIDeprojekti:

”Haavoittunut enkeli” 1903 Hugo Simberg

”Kristus ja Matalleena” 1890, Albert Edelfelt.

”Morsiamen laulu” 1881 Gunnar Berndtson

"Lemminkäisen äiti" 1897 Akseli Gallen-Kallela

"Haaveiluja" 1877 Albert Edelfelt.

"Ompelijattaria" 1887 Albert Edelfelt.

”Tytön pää” 1883. Helene Sofia Schjerfbeck

”Turbaanipäinen tyttö” Johannes Vermeer

”Ruokolahden Eukkoja kirkonmäellä”, 1887, Albert Edelfelt

"Ennen uintia" 1885 Amélie Lundahl

"Poika ja Varis" 1884. Akseli Gallen-Kallela

Suojelusenkeli, Eeli Jaatinen

KUUKAUSIKALENTERI

2011

LEHTIMÄEN OPISTON NÄYTELMÄKERHO

Teatteritiimi -kerho

Teatteritoiminnan tavoitteena on itseilmaisun kehittäminen, vuorovaikutustilanteiden sekä ryhmässä toimimisen harjoittelu. Eri rooleihin eläytyminen mahdollistaa sen, että voi hetken aikaa olla jotain muuta mitä on. Toisen ihmisen asemaan asettuminen harjaannuttaa empaattisuutta ja esimerkiksi lähimmäisen käytöksen ymmärtämistä. Opiskelijat suunnittelevat ja käsikirjoittavat itse näytöksiä ja ohjelmia, joita esitetään opiston oman väen lisäksi myös opiston ulkopuolella. Tavoitteena on itsevarmuuden, itsetuntemuksen ja rohkeuden kehittäminen. Mahdollisuuksien mukaan tehdään myös tutustumiskäyntejä harrastajateattereihin.

Olemme saaneet ihastella teatteritiimin monipuolista tuotantoa ainakin parikymmentä vuotta niin joul- ja kevätjuhlissa kuin pitkin lukuvuottakin. Teatteritiimi on järjestänyt mm. tanssiaisia, linnan itsenäisyyspäivän juhlia ja muotinäytöksiä. Teatteritiimin näytelmiä ja esityksiä on taltioitu opiston YouTube-kanavalle. Videotallenteita voi katsella vielä vuosienkin päästä.

Esim. keväällä 2021 tehtiin videoesitys Naurupalat. Opiston 50-vuotisjuhlaan valmistuu teatteritiimiltä videoesitys.

Teimme ohjelmaa opiston 50-vuotisjuhlaan ja ohjelman teon sivutuotteena syntyivät nämä kuvat 70-luvun artisteista. Muistelimme 70-luvun suomalaisia artisteja ja heidän musiikkiaan. Kuunteelimme ja katselimme esimerkiksi Muskan "Kirjoita postikorttiin", Matin ja Tepon lauluja sekä Mikko Alatalon tuotantoa. Otimme mukaan myös kotimaisten elokuvien suosikkiahmoja. Jokainen sai valita hahmon itselleen ja miettiä rooliasua 70-luvun muodin mukaan. Opiskelijoiden mielestä oli mukavaa kokeilla rooliasuja ja olla kuvattavana. Oli mielenkiintoista huomata, että teatteritiimissä on paljon muutakin kuin lavalle tehtäviä esityksiä. Roolissa voi olla paitsi esiintymislavalla myös valokuvassa. Tämä projektin myötä saatiin tietoa lähihistoriasta sekä vanhempien ja isovanhempien nuoruudesta.

Arvaatko keitä 70-luvun suomalaisia artisteja elokuvahahmoja kuvissa on?

"Arvotonta kissankultaa minä sain."

"Siellä hennot palmut Välimereen taipuu ja
' ' ' taivas vain hohtaa yllä pään."

"Täällä minä kerran sun kanssa olla sain."

"Kun sydän kurkkuunpomppii joka yö, se hullun lailla epätahtiin lyö."

"Kerran partiolainen-aina partiolainen".
Vararehtori Esko Halonen perusti Lehtimäen Lumikurjet-lippukunnan. Opiston sisupartio oli tärkeä osa Lumikurkien toimintaa. Muun partiotoiminnan hiipuesssa sisupartio elää edelleen opistolla ja tarjoaa monipuolisen, rikkaan harrastuksen."
(Joulunasta 2016 nro 117)

Sisupartio aloitti toimintansa myös tänä syksynä. Ryhmässä on 9 reipasta ja innokasta partiolaista. Olemme syksyn aikana ehtineet tehdä monenlaisia asioita. Teimme retken esteettömälle patikkareitille Kaihiharjulle, jossa opettelimme nuotion rakentamistaitoja ja luonnossa liikkumista.

Olemme poimineet omenoita Opiston keittiöhenkilökunnan pyynnöstä. Ompuista valmistettiin omenahyvettä kaikkien opiskelijoiden iloksi. Partiolaisia pyydettiin myös poimimaan pihlajanmarjoja erään perheen kanoille talven vitamiinivarastoksi. Korvaukseksi keräämisestä saimme hieman rahaa, jolla voitiin avustaa Tassutiimiä ostamalla ruokaa kissoille, sekä osallistua Operaatio Joulun Lapsi keräykseen. Avustimme myös nälkäpäiväkeräyksessä ja annoimme pienen rahalahjan omista varoistamme keräykseen.

Kysyessämme partiolaisten mielteitä, he toivovat, että korona pian helpottaisi ja voitaisiin osallistua partiolaisille järjestettäviin tapahtumiin. He kertoivat, että partiossa voi luoda hyviä ystävyysuhteita ja oppia paljon tärkeitä arkipäiväisiä asioita. Luonnossa liikkuminen ja eläimiin tutustuminen on kivaa. Heille on myös tärkeää auttaminen ja vastuun ottaminen.

Opiston suunniteltu talviliikuntapäivä toteutettiin 21.4.2021.

Luvassa oli aurinkoista säätä ja monenlaista urheilullista lajia. Pallopelejä sai pelata pienissä joukkueissa asvan etupihalla, kodalla oli makkaran paistoa, ja taitoajoa sai harjoitella opiston ja uimahallin välisellä radalla. Lisäksi oli ponin talutusta, saappaan heittoa ja mahtavalla jättiritsalla ampumista.

Sami, Toni, Eero ja Hanna pelin jälkeen.

Aina silloin tällöin opiskelijat haastavat henkilökuntaa milloin mihinkin skabaan. Keväällä 2021 kisailtiin biljardimestaruudesta. Kisa toteutettiin kuitenkin parikisana siten, että parin muodostivat opiskelija ja henkilökunnan jäsen.

Tuomarointikin hoitui samalla periaatteella. Tuomareina toimivat Valkeuden Erkki ja seteliopintojaksolla ollut Timo Mäkipelto.

Alku- ja välierien jälkeen finaaliin selvisivät Hanna K. ja Eero S. sekä Sami T. ja Toni L. Hanna ja Eero veivät lopulta kiivaan, tiukan ja jännittävän matsin voiton.

Valtteriin taidonnäyte

Uusi biljardipöytä

Keskustelimme vapaa-ajan ohjaajien sekä entisen oppilaskunnan hallituksen jäsenten kanssa biljardipöytähankeesta. Vanha pöytä oli jo hieman huonokuntoinen, mutta sitä ei kannattanut korjata, sillä uuden biljardipöydän hankkiminen tuli halvemmaksi. Vanha pöytä myytiin eräälle mieshenkilölle yksityiskäyttöön. Uuden biljardipöydän rahat hankittiin opiskelijakunnan keväällä 2012 järjestämällä kirpputorilla, joka oli luokassa 13. Opiston henkilökunta, opiskelijat sekä kyläläiset lahjoittivat tuotteita myyntiin ja asiakaskunta koostui samoista henkilöistä. Myynnissä oli vaatteita, kenkiä, koriste-esineitä ja paljon muuta. Opiskelijakunnan hallituksen jäsenet sekä Sisupartiolaiset yhdessä vapaa-ajan ohjaajien kanssa järjestelivät tuotteet myyntiin, toimivat myyjinä ja siivosivat kirpparin jäljet. Kirpputorin järjestämisessä oli paljon työtä.

Rahat saatiin kasaan ja uusi biljardipöytä ostettiin ACON- verkkokaupasta. Pöytä saapui Opistolle 27.8.2012 kuljetusfirman kyydissä. Se on valmistettu kolmesta eri kivistä ja painoa sillä on 130 kg. Pöydän kokoamisessa auttoi Kari Muukkonen, kiitokset hänelle. Uusi biljardipöytä on parempi kuin edellinen, koska se on pienempi kooltaan, joten sillä on helpompi pelata kuin vanhalla. Uuden biljardipöydän hankinta kannatti. Pelipöytä on ahkerassa käytössä melkein joka päivä.

Tervetuloa kaikki pelaamaan ja testaamaan pöytää.

Uusi opiskelijakunnan hallitus päättää uudesta hankinnasta.

Mikko Alainen, Jouni Seppälä

Joulunasta nro 109 2012

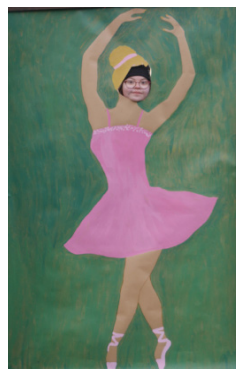
Rosa heittämässä palloa.

Palkintona mitali.

Juha Voimamies ja

Ella Balleriina

Kannustusjoukot seuraamassa Rosan turbokeihään kaarta.

Merin valtava loikka.

Mikko antaa pallolle kyytiä.

Kukahan kerkiää maaliin ekana - Juuso, Veronika vai Jarkko?

KEVÄÄN KUNTOKILPA 15.2. - 15.3. 1972

Kansanopistojen välisessä kuntokilvassa tuli opistomme kolmanneksi. Paransimme sijoitustamme huomattavasti, sillä syksyllä olimme kahdeksantena. Toimitus lausuu parhaat kiitokset jokaiselle hiihtäjälle, kävelijälle, hölkkääjälle ja juoksijalle.

Yli sadan pisteen suoritukset palkittiin. Tuloksia:

Asikainen Paavo	30	Lehtonen Tuula	56
Auterinen Hanna	33	Leinonen Matti	102
Book Anna-Liisa	80	Martikainen Jari	105
Hakia Antti	150	Miettinen Pirkko	39
Hollo Hannu	47	Moisio Raija	140
Huhtala Aarne	150	Märd Hannu	117
Ikonen Eila	54	Mäki Pertti	49
Jokinen Marjatta	60	Palonen Marja	115
Juhola Elina	12	Salokannel Sirpa	35
Kaipainen Anneli	47	Sihvonen Matti	140
Kajander Kai	120	Suhonen Markku	84
Kauttonen Ritva	6	Viitala Tuula	145
Keinonen Olavi	46	Roponen Matti	140
Ketola Veikko	125	Halonen Esko	140
Kettunen Liisa	51	Tavast Erkki	31
Koskivaara Pekka	31	Vuorinen Liisa	18
Kuparinen Irma	19	Halonen Sisko	5
Kytö Veikko	105		
Lehtinen Tuula	106		
Lehtonen Reino	144		

SAUKONPUISTON NUORISOKERHON JA PALLO-SAUKKOJEN VIERAILU

Tamperelaisten vieraillessa Lehtimäellä pelattiin kovat lento- ja koripallo-ottelut. Lehtimäki hävisi molemmat. Koripallon tosin vain kahdella pisteellä jatkoajan jälkeen.

Hiihdossa sentään voitettiin reilusti. Oli kiva vierailu.

LEMPÄÄLÄN KATAJAN KOULUN VIERAILU

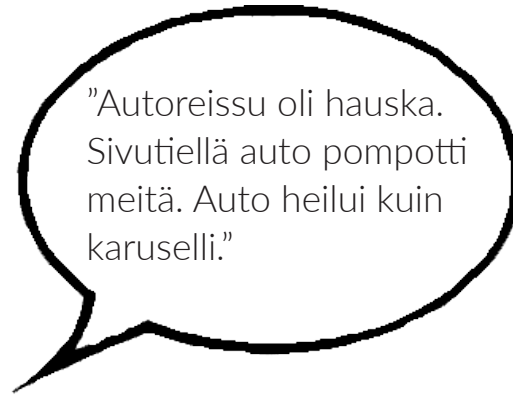
Lempäälän koululaiset hävisivät meille kovassa lentopallo-ottelussa 1 - 3.

Merkittävä lentopallovoitto saavutettiin Etelä-Pohjanmaan maakuntaradion joukkueesta syksyllä.

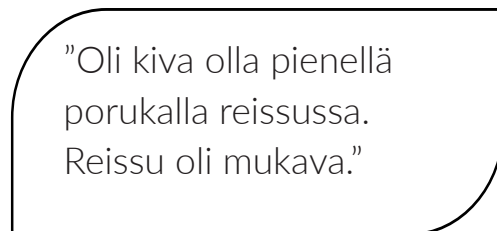
Kansanhiihto-ottelussa Töysä - Lehtimäki voitti Lehtimäki 16 pisteellä. Opiston hiihtäjät toivat Lehtimäelle 18 pistettä - ilman näitä paikkakuntamme olisi hävinnyt...

PIDÄ KUNTO KORKEALLA KURSSIN JÄLKEEN KOTONAKIN ... HEI HEI HEI

Asva 1 retkeili esteettömällä luontoreitillä
Soinin Kaihiharjulla.

"Autoreissu oli hauska.
Sivutiellä auto pompotti
meitä. Auto heilui kuin
karuselli."

"Oli kiva olla pienellä
porukalla reissussa.
Reissu oli mukava."

"Tuntui hienolta. Oli ensimmäinen kerta, kun pääsin liikkumaan näin pitkälti itsenäisesti."

"Retkievät oli NAM!"

"WAU"

Parhaimpina asioina jäi mieleen itsenäinen liikkuminen ja eväiden nauttiminen luonnossa.

Retkeilijät: Eetu, Tanja, Mikko, Roope, Eetu, Roosa ja Otto

... ohjaaja pelasti laatikollisen roskikseen joutuneita kirjoja. Pyörittelin kirjoja käsissäni ja ajattelin, että samanlaista kirjallisuutta minäkin olen nuoruudessani lukenut. Oma kirjastohan voisi toimia myös opistolla ja siitä syntyi idea kirjaston perustamiseen. Rehtorilta luvan saatuaamme aloimme miettiä aukioloaikoja ja monia käytännönjärjestelyjä. Opiston omaksi kirjaston teki juuri se, että sieltä sai lainata kirjojen, lehtien, dvd- ja cd-levyjen lisäksi mm. pelejä, koritehtäviä, puuhakasseja ja lego-rakennussarjoja. Ihailtavaa oli huomata, kuinka hienosti opiskelijat muistivat palauttaa lainaukset, osasivat pitää ne kunnossa ja toimia kirjastossa sääntöjen edellyttämällä tavalla. Moni opiskelija löysi mielekästä tekemistä vapaa-ajanviettoon, vietti kirjastossa vapaa-aikaansa ja innokkaita työharjoittelijoitakin saimme kirjastoon. Siitä on jo n. 10 vuotta aikaa ja jossain vaiheessa kirjastotoiminta lakkasi. Onneksi kunnan kirjasto on lähellä ja opiskelijat voivat mm. kirjastokerhon puitteissa käydä siellä. Olimmekohan kirjastosta lainattavan valikoimamme suhteen aikaamme edellä, sillä nykyään kuntien kirjastojenkin lainausvalikoima on kasvanut monenmoisilla aktiviteettivälineillä. Kiitos kirjastotoiminnassa mukana olleille ryhmän 6 opiskelijoille, ohjaajille ja Riitalle!

Hanna -ope

Ps. Aikuisopiskelijat jatkoivat kirjastotoimintaa jonkin aikaa vuosina 2015-2017, mutta ilmeisesti tarjonta ja asiakaskunta eivät enää oikein kohdanneet.

Nykyään opistolla toimii kirjastokerho. Sen tavoitteena on oppia asioimaan kirjastossa, käyttämään kirjastokorttia, valitsemaan mieleistä lukemista tai musiikkia ja ottamaan vastuuta lainojen huolehtimisesta ja palauttamisesta. Kirjastossa käydessä opitaan huomioimaan muut tiellä liikkuvat sekä kirjastossa asioivat. Kirjastokulttuurin ylläpitämisen lisäksi tavoitteena on, että opiskelija oppii mahdollisuuksiensa mukaan asioimaan itsenäisesti kirjastossa.

"Kävelevä mainos" tiedottamassa aukioloajasta

Kirjastonhoitaja työssään.

Opiston ratsastuskoulu ja talli saivat
syksyllä vanhat, hienot hevosekärryt.
TEO-ryhmä otti kärryt pajalle työn alle
ja näin hienot niistä tuli kunnostettuna.

